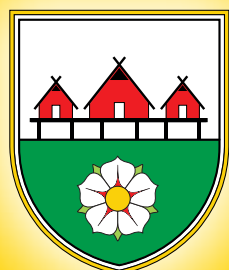

Mostiščar

7

Nov lipov drevored ob Poslovni coni Ig

8

Intervju z novo ravnateljico OŠ Ig

10

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč

Dragi bralci in bralke,

na naslovnici vam tokrat predstavljamo drevored, ki je bil ob 30-letnici Slovenije zasajen ob Poslovni coni Ig – 30. lip za 30 let Slovenije so prispevali podjetniki in posamezniki. Več o tem v rubriki Aktualno. Tja smo uvrstili tudi pogovor z novo ravnateljico Osnovne šole Ig mag. Tanjo Rozman.

H koncu gredo dela na igrišču pri šoli na Golem ter dolgo pričakovani kulturni dvorani na Igu, ki je umeščena v poslopju gasilskega doma. Delovati je začelo novo parkirišče v Iški, namenjeno zlasti obiskovalcem Krima. Vse to in še več v rubriki Iz občinske hiše.

Društvo Fran Govekar Ig napoveduje praznovanje 30-letnice delovanja, začeni

z izdajo (še) neobjavljenega Govekarjevega romana Padar Žajbelj, kronika vasi na Ižanskem. Med najuspešnejša gobarska društva v Sloveniji sodi Gobarsko mikološko društvo Ig, ki poroča o svojem delovanju v letošnjem letu. V rubriki Kultura spoznajte našo občanko, ki ustvarja otroške slikanice z glavnim junakom Iglekom.

Nekaj novic imamo tudi v Kotičku za mlade, čeprav so bile vmes počitnice. Zelo zanimiva je rubrika Zgodovina naših krajev, kjer o polpretekli zgodovini Iga piše zgodovinarica dr. Jelka Piškurić in k sodelovanju vabi vse Ižance, ki bi ji bili pripravljene povedati kaj o teh 'starih' časih. Na Golem so obeležili 200 let izgra-

dnje cerkve sv. Marjete – nekaj o tem, kako je potekala njena posvetitev tistega davnega oktobra 1821, je v arhivu izbrskal Florijan Zupan. Več o letošnjem praznovanju te obletnice na Golem pa v rubriki Življenje župnij.

Še nekaj zanimivega je prišlo do Iga – to dokazuje fotografija, ki je bila julija posneta na Igu –, namreč izredno redka ptica klavžar, ki v Evropi velja skoraj za izumrlo. Nekaj dejstev in zanimivosti o tej redki

ptici nam je pripravila Barbara Vidmar iz Krajinskega parka Ljubljansko barje.

Glede na širjenje okužb s koronavirusom večine prireditelj ni mogoče izvesti, zato veliko vabil na dogodke ne boste našli. Vseeno si lahko tudi sami naredite lep dan in ga preživite na svežem zraku. Ostanimo zdravi!

Prijetno branje vam želimo!

 Uredništvo Mostiščarja

Drevored v spomin na 30 let Republike Slovenije Aleš Anžič

SLIKOVNO GRADIVO – navodila avtorjem prispevkov v Mostiščarju

1. Fotografij ne vstavljajte med besedilo, ampak jih pošljite vsako posebej v obliki, kot ste jih prenesli s fotoaparata. Primerni so npr. formati jpg, tif.
2. Za objavo so primerne fotografije velikosti najmanj 500 KB. **Manjše fotografije niso uporabne!**
3. Ne pozabite pripisati avtorja fotografije in komentarja, ki ga želite imeti zapisanega pod njo.

Slikovnega gradiva, ki ne bo ustrezalo zgornjim navodilom, žal ne bomo mogli objaviti.

Uredništvo Mostiščarja

Rok za prihodnjo številko

Gradivo za decembrsko številko Mostiščarja zbiramo do **četrta, 25. novembra**. Predvideni izid številke je 10. decembra.

Svoje prispevke lahko pošljete do roka na e-pošto:

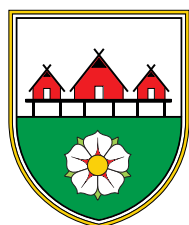
mostiscar@obcina-ig.si oz. na naslov:

Uredništvo Mostiščarja, Govekarjeva cesta 6, Ig.

Vse, ki želite v decembrski številki objaviti praznično voščilo, pozivamo k pravočasni oddaji!

! Za prepozno oddane prispevke ne moremo zagotoviti objave.

Mostiščar je uradno glasilo Občine Ig.

Občina Ig

Prejmejo ga brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Ig. Cena izvoda za naročnike je 1,80 EUR. 19. november 2021

Naslov uredništva: Mostiščar, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig

Telefon: 01 280 23 10

E-naslov: mostiscar@obcina-ig.si

Izdajateljski svet: Suzana Bratkovič Zavodnik, Zdravko Grmek, Mirko Merzel, Anton Modic, Franc Toni

Naklada: 2.700 izvodov

Ustanovitelj: Občinski svet Občine Ig

Izdajatelj: Občina Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig

Uredniški odbor: Maja Zupančič, odgovorna urednica,

Matjaž Zupan, namestnik odgovorne urednice,

Gregor Bolha, Tina Škulj, Andreja Zdravje

Lektoriranje: Katarina Mihelič Bajt

Prelom: Camera, d. o. o., Ljubljana, tel. 01 420 12 00

Tisk: Present, d. o. o., tel. 01 427 22 79

Distribucija: Pošta Slovenije, d. o. o.

Naslovnica: Aleš Anžič

Uredniški odbor si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk tako po obsegu kot po izrazu. Rokopisov ne vračamo. Članki morajo biti opremljeni s podpisom avtorja.

Občinsko glasilo Mostiščar z občansko prilogo Uradne objave izdajatelja Občine Ig je na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/2001) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 354. ISSN 2350-4412 Mostiščar (tiskana izdaja), ISSN 2536-4111 Mostiščar (spletna izdaja)

Končevanje del na igrišču Golo in v dvorani Ig

Gradbeno-obrtniška dela na igrišču Golo in v dvorani Ig gredo h koncu in bodo končana do konca novembra.

Na igrišču Golo je že bilo izvedeno asfaltiranje večnamenskega igrišča, parkirišča, ceste in pločnika. Pravkar so bile zarisane črte in označbe na vozišču. Naslednja se postavlja ograja, urejajo se zasaditve in prestavlja se električni vod.

Tudi dvorana Ig dobiva svojo podobo. V polnem teku so mizarska, podopolagalska, slikopleskarska dela in montaža opreme. Zunaj je že urejeno parkirišče, ureja pa se še vhod pred dvorano.

Obe pridobitvi bosta velik prispevek pri športnem in kulturnem življenju v občini.

 Polona Skledar,
občinska uprava

Pogled v dvorano

Pogled na novo igrišče na Golem

 Petra Berlisk

Novo parkirišče ob dvorani Ig

Novo parkirišče v Iški

Konec oktobra je bilo končano novo parkirišče v Iški – parkirišče

Krim, namenjeno obiskovalcem Krima in drugim izletnikom, ki je ob glavni cesti v

Iški vintgar, 600 m od križišča za Gornji Ig. S parkirišča je možen neposredni dostop do

Krimea, za planinske oznake je poskrbelo Planinsko društvo Krim.

Gre za 24 ur plačljivo parkirišče, cena ure parkiranja je 50 centov, cenik pa je potrdil Občinski svet. Plačilo parkirnine je možno gotovinsko s kovanci na parkomatu ali preko sistema EasyPark (SMS ali telefonska aplikacija).

 Maja Zupančič,
občinska uprava

Parkirišče Krim

Župan sprejel izansko baseball ekipo

Vsredo, 3. novembra, je župan Janez Cimperman sprejel državne baseball prvake, ekipo Rac iz Športnega društva za baseball in softball Barje, ki deluje v naši občini.

Mladi fantje in dekleta do 13 let so v svoji kategoriji premagali nasprotnike in tako osvojili naslov državnih prvakov. Kljub trdim in odločnim nasprotnikom jim je uspelo zbrati dovolj za zmago. Homogena igra vsi za enega, eden za vse je botrovala končnemu uspehu. Državno prvenstvo je potekalo na Ježici v Ljubljani. Ekipa trenira trikrat tedensko na Igu.

Čestitke mladim športnikom za osvojeni naslov.

Ekipo Race na sprejemu pri županu

Andreja Zdravje

Andreja Zdravje,
občinska uprava

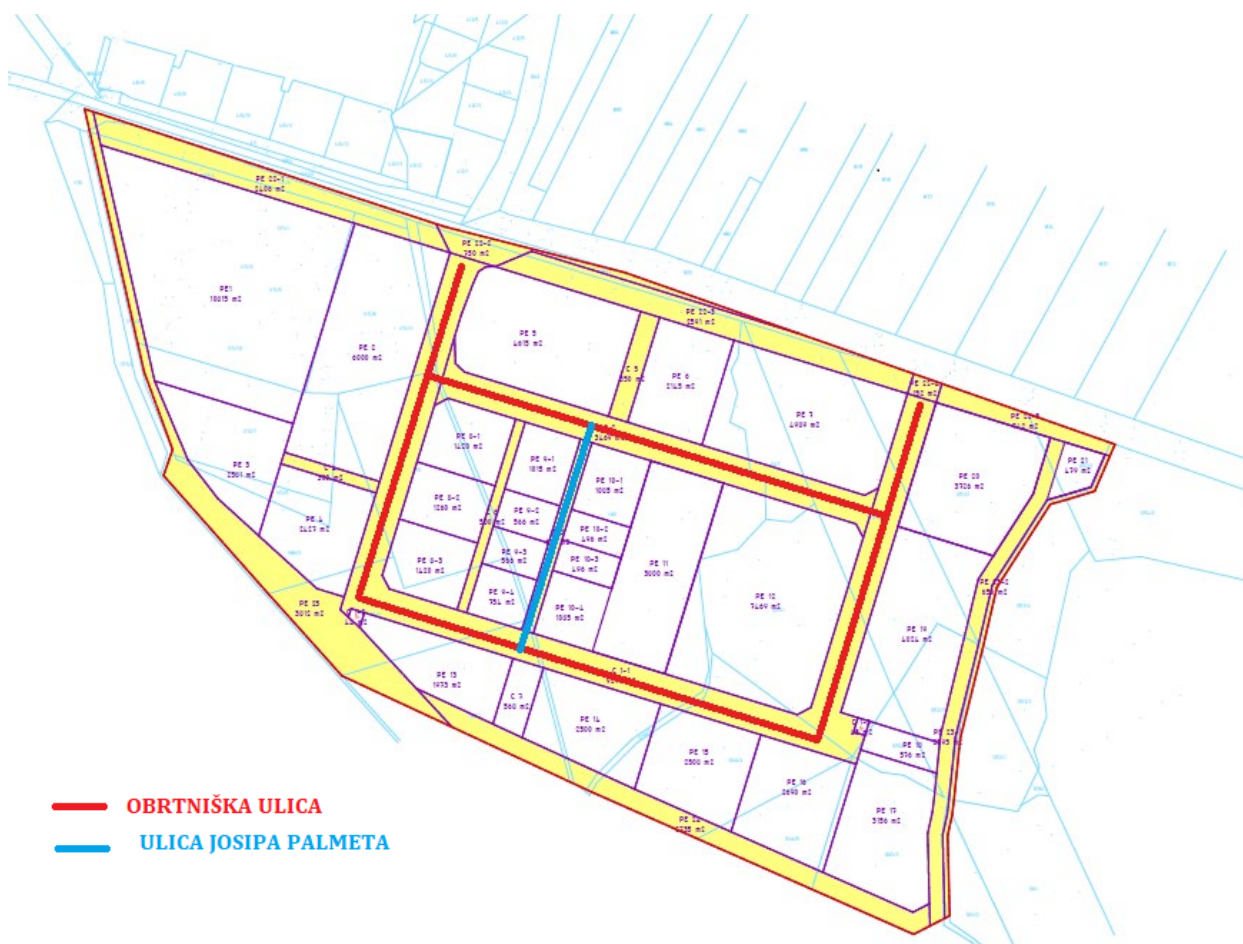
Novi ulici na Igu

Ulični sistem na Igu je bogatejši za dve novi ulici, ki sta v Poslovni coni Ig na vzhodnem delu naselja. Na objavljen poziv za poimenovanje ulic so prispeli predlogi, ki jih je obravnaval občinski svet ter potrdil dve imeni novih ulic: Obrtniška ulica in Ulica Josipa Palmeta.

Osrednja ulica v Poslovni coni Ig, ki poteka krožno, se imenuje Obrtniška ulica in nakazuje na glavno dejavnost tega območja. Manjša prečna ulica v Poslovni coni se imenuje po nekdanjem lastniku tega zemljišča. Josip Palme (1882-1958) je bil veleposestnik, zadnji lastnik izanskega gradu, tudi po razlastitvi je deloval na Igu, kjer je leta 1958 umrl. Pokopan je na Igu.

Maja Zupančič,
občinska uprava

Izsek iz Občinskega lokacijskega načrta za območje Poslovne cone z označenim potekom novih ulic

OBRRTNIŠKA ULICA
ULICA JOSIPA PALMETA

Postopek priprave in sprejema občinskega prostorskega načrta

Z občinskim prostorskim načrtom (OPN) se načrtujejo prostorske ureditve lokalnega pomena ter določajo namenska raba prostora in prostorski izvedbeni pogoji za umestitev načrtovanih posegov v prostor. OPN je podlaga za izdajo predodločb in gradbenih dovoljenj skladno s predpisi, ki urejajo graditev, in določa pogoje za druge posege v prostor, razen na območjih, kjer je z OPN predvidena izdelava občinskega podrobnega prostorskega načrta. Namenska raba je določena s prostorskimi akti, zato jo je možno spremeniti samo s spremembo prostorskih aktov (SD OPN).

V prejšnji številki Mostiščarja smo vas obvestili, da imamo izbranega izvajalca za izvedbo prostorskega akta, kateremu bomo posredovali tudi prejete pobude občanov, fizičnih in pravnih oseb. Postopek priprave in sprejema je zelo kompleksen, zato si lahko ogledate shematski prikaz posameznih korakov do sprejema SD OPN.

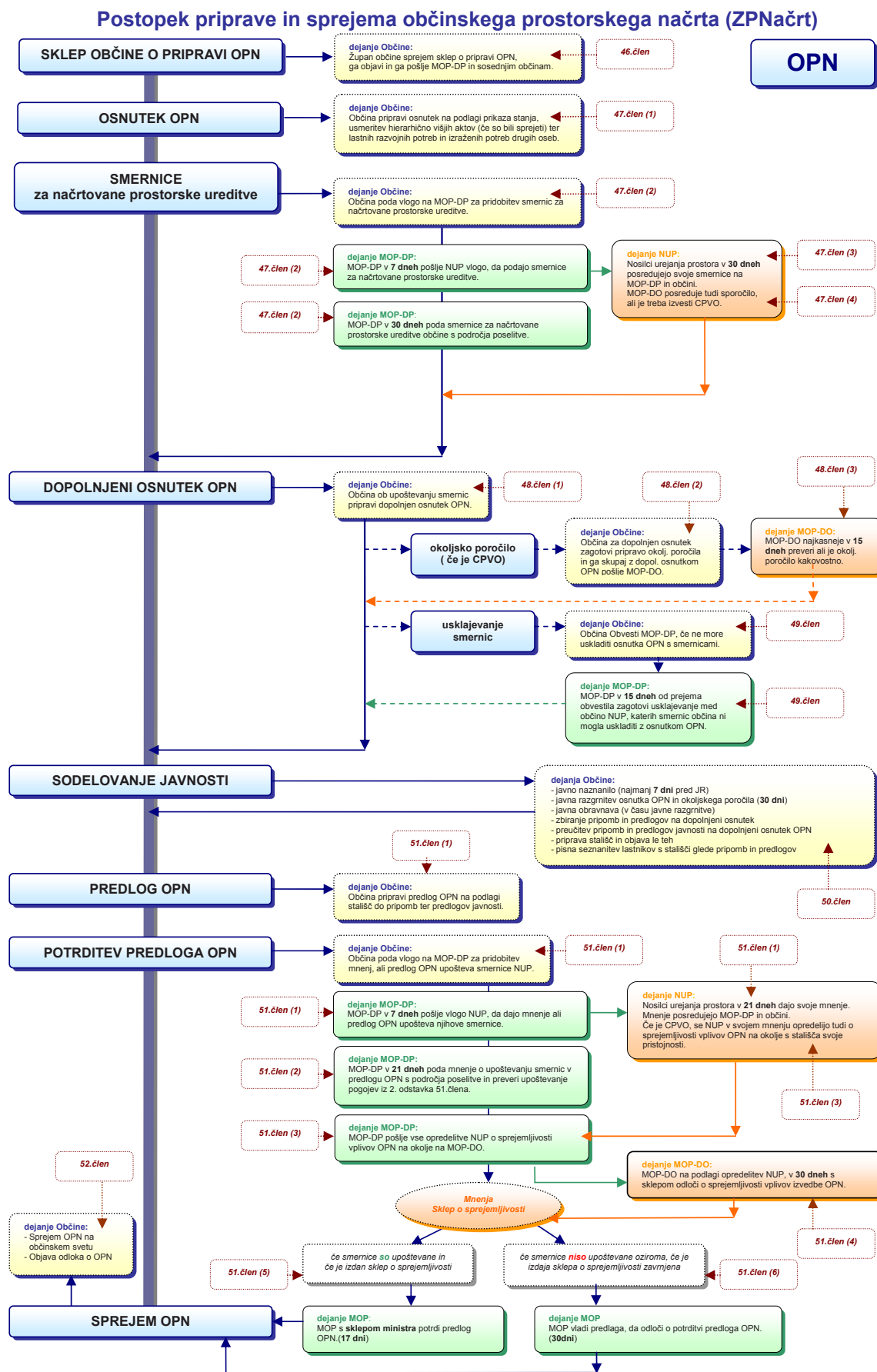
Če v postopku ne bo časovnih zamud, je predviden zaključek SD OPN do konca leta 2024.

Natalija Skok,
občinska uprava

Popravek

V članku *Izbran izvajalec za izvedbo sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta*, objavljenem v prejšnji številki Mostiščarja, je prišlo do napake v zadnjem stavku, ki se pravilno glasi: Najugodnejši izvajalec je Ljubljanski urbanistični zavod, d.d., s katerim bo podpisana pogodba.

Uredništvo
Mostiščarja

Režijski obrat sporoča

Pregledi hidrantov

V oktobru so prostovoljna gasilska društva v občini opravila preglede hidrantnega omrežja. Hidranti morajo biti dostopni in jih ni dovoljeno ograjevati (nadtalne) ali zasipati (podtalne). Prav tako ni dovoljeno na hidrantnem omrežju odvezmati vode brez soglasja upravljavca javnega vodovodnega omrežja.

V času zimskih padavin smo večkrat naleteli na situacijo, ko je bil hidrant zasut s snegom. Prosimo, da lastniki objektov in zemljišč ob kidanju snega tega ne mečete na podtalne in nadtalne hidrante.

Zaščita vodomerov pred zmrzaljo

Zaradi nizkih temperatur pod lediščem v zimskih mesecih so posledice zaznavne tudi na vodovodnih priključkih, vodomerih in hišnem vodovodnem omrežju, če uporabniki ne poskrbijo za ustrezno zaščito in občasen pretok vode.

Vodomeri so v lasti lastnikov objektov, zato morajo lastniki ali uporabniki sami poskrbeti za preventivno zaščito vgrajenih vodomerov in vodomernih jaškov.

Vodomer pred zmrzaljo zaščitimo z dovolj globokim vodomernim jaškom z izoliranim pokrovom in dodatno toplotno zaščito nad vodomerom z izolacijskimi materiali, s čimer preprečimo dostop mrzlega zraka. Dodaten preventivni ukrep proti poškodbam vodomera, priključka in internega hišnega vodovodnega omrežja zaradi zamrznitve je, da zagotovimo stalni pretok vode.

Prosimo, da v času nizkih temperatur redno pregledujete vodomerne jaške, vodomere in poskrbite, da ne bo prihajalo do nevšečnosti zaradi zmrzali.

Vsako okvaro na hišnem vodovodnem priključku ali obračunskem vodomeru je treba takoj prijaviti upravljavcu vodovodnega sistema na telefonsko številko dežurne službe 041/408-407. Poškodovani vodomer lahko zamenja le upravljavec vodovodnega sistema. Stroške, ki so posledica neodgovornega ravnanja lastnikov, krijejo lastniki sami. Demontaže vgrajenega vodomera lastniki ne smejo izvesti samostojno.

Režijski obrat

Režijski obrat

Vodovod, kanalizacija – 24-urna dežurna služba:
041/408-407

Stanje vodomernega števca lahko sporočite:

- po telefonu: 01/2802-314
- po elektronski pošti: rezijski.obrat@obcina-ig.si
- prek elektronskega obrazca, ki ga najdete na www.obcina-ig.si

SKUPNA OBČINSKA UPRAVA – 5G

Skupna občinska uprava občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Škofljica, Ig in Dobrepolje | Taborska cesta 1, 1290 Grosuplje

MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT

Tel.: 01/788-87-57, e-pošta: inspektorat@grosuplje.si

Uradne ure za stranke na sedežu Občine Ig: ob ponedeljkih od 9. do 11. ure

Uradne ure po telefonu so:

od ponedeljka do petka od 8.30 do 9.30

Obrazci za pisne vloge, s katerimi se lahko stranke obračajo na medobčinsko inšpekcijsko nadzorstvo, se vlagajo po pošti, osebno v poslovnem času ali v elektronski obliki.

MEDOBČINSKO REDARSTVO

Tel.: 01/788-87-53, e-pošta: redarstvo@grosuplje.si

Uradne ure po telefonu za občane so

vsak dan od ponedeljka do petka od od 8.30 do 9.30

PODROČJE UREJANJA PROSTORA IN VARSTVA OKOLJA

Tel.: 01/788-87-59, e-pošta: jasmina.selan@grosuplje.si

Urnik Zbirnega centra Matena

Zimski čas (od novembra do marca):

sreda, 9.00–13.00 ter 14.00–17.00

Zbirni center Matena je odprt tudi vsako prvo soboto v mesecu od 9.00 do 12.00.

Če je ta dan praznik, je zbirni center zaprt.

Letni čas (od aprila do oktobra):

sreda, 9.00–13.00 ter 15.00–19.00

Občina Ig Sprejemna pisarna

Uradne ure:

ponedeljek: od 8. do 12. ure

sreda: od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure

petek: od 8. do 12. ure

V sprejemni pisarni so vam na voljo splošne informacije, obrazci vlog in navodila za njihovo izpolnjevanje ter informacije o predpisanih prilogah.

Telefon: 01/280-23-00

E-pošta: info@obcina-ig.si

30 lip za 30 let Slovenije

Nov lipov drevored ob Poslovni coni Ig

Betonski tetraeder na začetku drevoreda

Ob 30-letnici samostojnosti Slovenije je Ig dobil lipov drevored, zasajen na vzhodnem delu naselja, ob novo nastajajoči Poslovni coni Ig. Zasaditev drevoreda, ki ga sestavlja 30 lip, so omogočili lokalni in drugi podjetniki, povezani s krajem. Drevored označuje betonski tetraeder, pomnik vojne za Slovenijo.

Ob slovesnosti ob zasaditvi drevoreda, ki je potekala v petek, 5. 11. točno opoldne, so zbrane nagovorili župan Občine Ig Janez Cimperman, pred-

sednik območne Obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič Jernej Dolinar ter Valter Vrečar, generalni direktor Direktorata za obrambne zadeve pri Ministrstvu za obrambo RS. Župan se je v govoru spomnil na obdobje slovenske osamosvojitve ter izrazil željo, da lipov drevored prihodnjih generacij ne bo spominjal samo na 30-letnico desetdnevne osamosvojitvene vojne in na prvo generacijo slovenskih vojakov, ki so služili vojaški rok na Igu, ampak tudi na ljudi, ki so sodelovali pri gospo-

Zasaditev lip so omogočili podjetniki.

Skupinska slika podjetnikov, ki so sponzorirali nakup lipovih dreves.

darskem razvoju Občine Ig. Drevored je ob koncu blagoslovil izanski župnik Janez Avsenik: prisotni podjetniki, ki so podprli zasaditev lip, pa so simbolično prevzeli lipe.

Program je povezovala Andreja Zdravje.

Maja Zupančič,
občinska uprava
Aleš Anžič

Zasaditev lip so sponzorirali: AMIGOS d.o.o., Janez Cimperman, DIEM d.o.o., DOLINŠEK TRANSPORT d.o.o., EX-MEGA d.o.o., GOBUT d.o.o., GS d.o.o., GVIM d.o.o., IGRAD d.o.o., INTERIO DESIGN d.o.o., J-RUPERT d.o.o., KIG d.d., KOMUNALNE GRADNJE d.o.o., KRALJIČ PLUS d.o.o., LABSYS d.o.o., MARLES HIŠE MARIBOR d.o.o., MESARSTVO BLATNIK d.o.o., MIKRON d.o.o., MIZARSTVO ŽUPEC, d.o.o., MVA d.o.o., NUTRISSLIM d.o.o., OOOZ LJUBLJANA VIČ, PETKOVŠEK VINKO s.p., PIRC GRADNJE d.o.o., PROTHERM DOORS d.o.o., RESAL d.o.o., SILVAPRODUKT d.o.o., SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA, TONE STRELEC s.p., TIPO Investicijske gradnje d.o.o., Ladislav Zelnikar in Peter Zelnikar.

Vsem hvala za njihov prispevek!

Blagoslovitev drevoreda

Intervju z novo ravnateljico OŠ Ig

Globoko smo že zakorakali v novo šolsko leto. Učenci in starši smo se že srečali z novo ravnateljico OŠ Ig mag. Tanjo Rozman. Pouk je prilagojen epidemiološkim razmeram, s katerimi se sooča nova ravnateljica izanske šole. Obiskali smo jo na njenem delovnem mestu, da jo tudi vi boljše spoznate.

Se nam najprej lahko predstavite, od kod prihajate, kaj ste po izobrazbi?

Sem poročena, mati dveh najstniških deklet, ljubiteljica športa, dobrih knjig, potovanj in kulinarike. Po izobrazbi sem profesorica razrednega pouka. Takoj po diplomi sem se zaposlila in hkrati nadaljevala študij, tako da sem na Pedagoški fakulteti v Ljubljani naredila magisterij s področja didaktike športa. Vleklo me je nadaljevanje študija v tujini, a je premagala želja po družini in tako sem ostala doma.

Kako ste začeli svojo poklicno pot? Ali ste že od malih nog vedeli, da bo poučevanje vaš poklic?

Tako kot verjetno večina deklic sem se seveda tudi jaz kot otrok igrala, da sem učiteljica. Z mlajšo sestro, s katero sva si delili sobo, sva imeli zelo pogosto organiziran pouk za svoje plišaste igrače. Sedeli so zelo klasično, v ravnih vrstah in imeli zelo strogi učiteljici. Kot srednješolka sem poučevala športno gimnastiko v Na-

rodnem domu v Ljubljani ter imela inštrukcije matematike za osnovnošolce. Kadar sem utegnila, sem pomagala na smučarskih taborih za predšolske otroke in tako prišla do spoznanja, da mi pedagoško delo leži, zato sem nadaljevala svoje šolanje v tej smeri.

Ali lahko podelite z bralci kakšno dogodivščino ali anekdoto, ki so vam jo zagodli učenci?

Veliko zabavnih prigod se je nabralo skozi leta, zadnja je vezana na pouk na daljavo. Na hospitacije k učiteljem poleg ravnatelja hodijo tudi sodelavci, da se ob tem kaj novega naučijo. Tako sem bila v lanskem šolskem letu prisotna na hospitaciji pri učiteljici za glasbo. Ura je potekala v obliki pouka na daljavo. Vsako uro je učiteljica ustno spraševala in tako je tudi na začetku tiste ure. Učenec, ki je bil vprašan, je moral zapeti dve pesmici. Začel je vneto odpirati usta in peti, a nihče ga ni slišal, čeprav je bil mikrofona na zaslonu priklopljen. Ko ga je učiteljica

opozorila, da se ga nič ne sliši, je začuden gledal, pritiskal na mikrofona, z mimiko nakazal začudenje, a vseeno se ga še kar ni slišalo, ko je nadaljeval s petjem. Z ustno oceno tako ni bilo nič, učna ura preko videoklica se je nadaljevala. Ob koncu ure je učiteljica delila naslove za govorne nastope za naslednje ocenjevanje in prvi se je javil ravno učenec, ki se ga pri petju ni prav nič slišalo; pozabil je, da mu mikrofona to uro za ocenjevanje petja 'ni deloval'.

Katero delo ste opravljali pred ravnateljevanjem?

Za menoj je 20 let dela, vsa leta na osnovni šoli. Opravljala sem delo učiteljice od 1. do 6. razreda. Vsaka starost učencev mi je drugače ustrezala; z najmlajšimi smo bili zelo ustvarjalni, imeli smo dan pouka v gozdu, veliko delali z gledališko pedagogiko. Pri starejših učencih sem način pouka usmerila v timsko delo, sodelovanje, raziskovanje. Pri učencih sem želela vedno spodbuditi željo po znanju –

Mag. Tanja Rozman, ravnateljica OŠ Ig

ne glede na njihovo starost sem jim vedno govorila, da je dober dan v šoli takrat, ko tam spoznaš nekaj novega. Sedem let sem bila tudi pomočnica ravnatelja in tam spoznala, koliko stvari se mora v šoli urediti oz. urejati, da lahko dan pouka v posameznem razredu poteka normalno. Tako nekako v gledališču vidimo le igro, ki nam jo pokažejo, ne za-

vedamo pa se tega, kaj vse se je pa pred tem moralo narediti, da je prišlo do tega končnega izdelka.

Katere so po vašem mnenju glavne pedagoške in vodstvene naloge ravnatelja?

Brez dvoma je trenutno obdobje zelo težko za področje izobraževanja. Zapiranje šol, iskanje in preverjanje inovativnih učnih okolij, različni pogledi na situacijo so postali naša vsakdanjost. Naloga ravnatelja v trenutnem času je prilagoditi učna okolja in organizacijo, da uspešno izpolnjuje zahteve pandemije, ter spodbujati tako učitelje kot učence k razmišljanju o tem, da moramo znati umetno inteligenco jemati kot dopolnilno, in ne nadomestno dejavnost. Naloga ravnatelja je, da ostane, ne glede na vse nepredvidljive situacije, pozitivno naravnano, da spodbuja svoje zaposlene h kakovostnemu delu ter jih razume, ko so v stiski, in jim poskuša pomagati v okviru zakonskih zmožnosti.

Kje vidite kritične točke šolske zakonodaje?

Dotaknila se bom dveh tem. Ena je posledica trenutnih razmer, druga se vleče že več let: izobraževanje na domu. V tem času se je želja po izobraževanju na domu močno povečala. Razlog je žal napačen, in to so razmere na šolah zaradi covid ukrepov. Prvotno je bilo mišljeno, da bi bila to res izjema za družine, katerih starši dobijo začasno opravljanje službe v tujini, oz. mogoče za družine, ki se odločijo za časovno daljše potovanje. Izkoristili so ga tudi starši dolgotrajno bolnih otrok. Število otrok, ki se izobražuje na domu, se je v primerjavi z lanskim šolskim letom povečalo s 687 na 1613.

Izobraževanje na domu bi moral biti ukrep, predviden kot začasni, za primere izjemnih osebnih okoliščin, je pa postal ukrep za primere družbenih okoliščin.

Na MIZŠ-ju naj bi pripravljali okrožnico s spremembami oz. dopolnitvami pogojev v zvezi z izobraževanjem na domu.

Delo z nadarjenimi – koncept dela je slab, saj to ni obvezno. Če nadarjeni učenec ne želi sodelovati, je bil čas za to delo vržen stran. Otroci se velikokrat za dodatno delo ne odločajo, sploh če gre za predure, podaljšanje pouka ali celo srečanja ob koncih tedna. Vendarle pa je delo z nadarjenimi ključno za družbo. Morali bi razvijati njihove potenciale in jim omogočiti, da se uresničijo pri nas, ne pa da zaradi boljših pogojev že zelo kmalu bežijo v tujino.

Nadarjene še vedno upoštevamo v kvoti otrok s posebnimi potrebami. MIZŠ naj bi spremembe predpisov načrtovalo do maja 2024. Že prej naj bi uvedli poskusno uvajanje posodobljenega koncepta za delo z nadarjenimi, a o tem ravnatelj še ne vemo ničesar.

Koliko lahko ravnatelj vpliva na kakovost dela in spremembe v šoli?

Lahko, zato sem si tega delovnega mesta tudi želela. Vem pa tudi, da gre za spremembe na dolgi rok in je treba biti potrpežljiv ter vztrajati.

Koliko avtonomije imajo učitelji pri svojem strokovnem delu?

Učitelji morajo imeti avtonomijo pri svojem strokovnem delu. Tako lahko izrazijo svojo inovativnost in ustvarjalnost. Potrebno pa je imeti skupne stične točke, ki jih narekujejo kultura in vizija šole, interni pravilniki in zakonodaja. Za te zadeve po vrstnem redu skrbijo strokovni timi, strokovni aktivni, oddelčni učiteljski zbori, celotni učiteljski zbor in seveda vodstvo šole.

Kako vidite vlogo ravnateljice v sodelovanju z lokalno skupnostjo?

Lokalna skupnost je ustanoviteljica osnovne šole. Ima veliko vlogo pri oblikovanju razmer, ki bodo vplivale na celotno delo in dogajanje v šoli.

Seveda lahko v veliki meri vpliva na prostorske pogoje dela v šoli in na zunanjih površinah šole. Vendar ni samo to. Sodeluje lahko pri kadrovskih razmerah, kulturnem udejstvovanju šole, reševanju

logističnih težav krajanov, daje podporo šoli ob komunikaciji z MIZŠ-jem ...

Šola in lokalna skupnost v manjšem kraju, kot je Ig, morata še posebno dobro sodelovati, ker je to v korist vseh krajanov.

Kateri so največji izzivi, s katerimi se kot nova ravnateljica soočate na izžanski šoli?

Trenutni izziv vidim v oblikovanju dovolj prožnega vzgojno-izobraževalnega sistema znotraj šole, da se bomo lahko uspešno soočili z različnimi oblikami pouka, ter z izzivom zaposlovanja dovolj velikega števila osebja, da bomo lažje pokrivali odsotnosti ter uspešno izpeljali vse načrtovane vsebine.

Kako se počutite kot ravnateljica na podeželski osnovni šoli? Ali kaj pogrešate, bi kaj dopolnili, popravili ...?

Tudi sama prihajam iz podeželskega okolja, zato mi je takšno okolje domače. Počutim se prijetno, računam, da se bom še bolj, ko bom več stvari in ljudi tukaj osebno spoznala. Idej mi nikoli ne zmanjka in vesela bom, ko bom videla, da mi je s katero res dobro uspelo. Na šoli oz. ob njej pa zelo pogrešam športna igrišča, igrala za mlajše učence, prostor za zunanje dejavnosti. Resnično upam, da bo ureditev tega prioriteta občine v bližnji prihodnosti.

Korona čas je spremenil tudi šolanje v digitalni svet, kako gledate na šolo na daljavo?

Šola na daljavo ni in ne more biti enaka poučevanju v šoli. To je trenutna rešitev, ki jo narekujejo razmere, povezane s covidom-19.

Res je, da smo se vsi ob tem naučili veliko novega in da so nekatere zadeve lahko tudi nadgradnja poučevanja v prihodnosti. Vendar je osebni stik učencev z učiteljem nenaдомestljiv. Si predstavljate, da bi vsi, ki smo starši, opravljali to delo na daljavo?

Kakšni so vaši načrti za prihodnost OŠ Ig?

Učenci so prepogosto pasivni prejemniki znanja. V prihodnosti moramo graditi to, da mladi aktivirajo svoje sposobnosti. Učenci na šoli preživijo veliko časa in pomembno je, da je ta kakovostno izkoriščen in da ni potrebno za iste stvari otrokom nato ure in ure presedeti še doma. Želim si, da je OŠ Ig šola, ki učencem ponuja visokokakovostno znanje preko učiteljev, ki znajo s svojim navdušenjem nad predmetom, ki ga poučujejo, navdušiti tudi učence. Ob pogovorih z učenci je hitro jasno, da je za priljubljenost predmeta veliko bolj pomemben način podajanja snovi kot pa sama vsebina. V prihodnosti bo merilo uspeha učencev skozi svet, ki je vedno bolj nezanesljiv, zapleten in negotov, to, ali smo jih opremili z orodji, da se lahko v njem znajdejo in prilagodijo ter se samozavestno odločajo in za svojimi odločitvami tudi stojijo.

Kakšno je vaše sporočilo učencem?

Učenci hodite v šolo, da pridobite in oblikujete vrednote, ki vas bodo spremljale vse življenje. Ob tem pridobite tudi veliko novega znanja. In to je vaše, samo vaše. Pridobljenega znanja in vrednot vam nihče ne more vzeti. Razmišljajte s svojo glavo ter bodite vedno pripravljeni na sodelovanje z drugimi.

Imate še kakšno sporočilo za bralce Mostiščarja?

Lepa beseda lepo mesto najde. Šola je vedno bila, je in bo prostor, kjer se vzgaja in izobražuje prihodnje rodove. Če imate predloge, kako lahko stvari izboljšamo, se jih veselimo, če imate pripombe nad našim delom, naj bodo podane primerno. Zgledi vzgajajo – mi se bomo v šoli trudili, da bodo primerni, naj takšen zgled otroci dobijo tudi doma.

Hvala, mag. Tanja Rozman, za vaš čas. Želimo vam uspešno delo in dobro počutje med izžanskimi šolarji.

 Andreja Zdravje

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč

Pred leti je na eni do prireditev ob svetovnem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč v Ljubljani povedala mama, ki je v prometni nesreči izgubila sina, zaradi pijanega voznika: »Včeraj se je nesreča zgodila njim, danes se je nesreča zgodila nam in ne želimo si, da bi se jutri zgodila vam.«

Vsi nekoga poznamo, ki je doživel hudo prometno nesrečo, jo povzročil, bil poškodovan ali je celo nekoga izgubil v prometni nesreči. Tega se spominjamo nekaj časa, potem pa nam neusmiljen tempo življenja spomine odnese in pozabimo. Pozabimo na tragedije, mrtve, poškodovane ...

Vse pozabljamo, dokler se to ne zgodi nam in našim najdražjim. Ko izgubimo svoje najdražje. Ko so poškodovani naši najdražji. Šele takrat se zavemo.

Da ne bi prezrli nevidnega sveta mrtvih, hudo telesno poškodovanih in njihovih družin, vsako tretjo nedeljo v novembru tradicionalno obeležujemo svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč. Dan, ob katerem se spomnimo vseh umrlih in poškodovanih v prometnih nesrečah z njihovimi bližnjimi, prijatelji, sodelavci in znanci. Slovenija ta dan obeležuje petnajstič, torej od leta 2007, v okviru mednarodnih aktivnosti in pod pokroviteljstvom Združenih narodov ter Svetovne zdravstvene organizacije.

V Sloveniji aktivnosti z državnimi, občinskimi, nevladnimi organizacijami ter gospodarskimi partnerji koordinira Zavod Varna pot. Svetovni dan spomina bomo po

vsem svetu obeležili v nedeljo, 21. novembra 2021, pod letošnjim sloganom: Spominjamo se, pomagajmo in ukrepajmo za območja umirjenega prometa.

Več informacij lahko pridobite na spletnem naslovu <https://varna-pot.si/aktivnosti-2021/> in se aktivnostim pridružite tudi vi.

Ta dan vsaj za trenutek pomislimo na vse umrle, težko in lažje poškodovane ter njihove družine, ki nas je prometna nesreča za vedno zaznamovala in se s svojimi težavami še vedno spopadamo, čeprav je minilo že toliko let. Let, ko ni minil dan, da nas nekaj ne bi spomnilo na vse žrtve. Na številke, ki imajo ime, in na slike, ki jih hranimo, tudi obraze.

Pa lahko to spremenimo? Lahko – s svojim bolj odgovornim vedenjem v prometu. Tako, da zavedamo, da na cesti nikdar nismo sami ter da moramo vedno in povsod paziti na šibkejše v prometu.

Ob spominu na žrtve prometnih nesreč vas letos pozivamo, da se spomnite vedno, ko se približujete naselju, šolam, vrtcem, ulici, kjer se igrajo otroci: nikoli se nam ne mudi tako hudo, da bi vse življenje živeli s

svojo vestjo, ki bi nas opozarjala na neodgovorno ravnanje.

Bodimo odgovorni najprej do sebe in drugih v prometu!

Lilijana Mavec,
Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Ig

➤ IZ ŽIVLJENJA VAŠKIH SVETOV

Jesenski piknik v Mateni

VMateni smo se zbrali, da bi čarovnice pregnali. Otroci so z navdušenjem in s pomočjo staršev izrezovali buče. Pridne kuharice so nas pogrele s toplimi napitki in naše želodčke napolnile z odličnimi palačinkami. Ker pa smo bili v počitniških dneh tudi zelo pridni z nabiranjem kostanja, smo tega tudi spekli. Za dodatno animacijo so s poslikavo obraza poskrbele tudi matenske vizažistke. Tudi glasbe ni manjkalo, slišal se je zvok iz Galove harmonike.

SVS Matena

Sposlikanimi obrazi in izrezanimi bučami

Obisk množičnih grobišč

V teh dneh se spominjamo naših pokojnih, v okviru Ženskega odbora SDS pa že leta pod geslom Spominjamo se ob tej priložnosti obiščemo zamolčana grobišča. Tako želimo obuditi spomin na tiste, ki so umrli na grozovit način, mnogo od njih pa še do danes ni dobilo svojih grobov in še ležijo v brezni rudniških jarkih.

Maja 1942 so partizani v Iškem vintgarju na Benkovem travniku postrelili 53

Pri obeležju v Iškem vintgarju

Romov. Leta 2017, ko je potekal izkop, so odkrili sedem grobov. V manjšem so bili posmrtni ostanki 12, v večjem pa 34 ljudi. Samo 26 oseb je bilo starejših od 20 let (14 moških in 12 žensk), med njimi tudi visoko noseča ženska, za katero predvidevajo, da je bila v zadnjem ali v predzadnjem mesecu nosečnosti. Dve okostji pripadata najstnikoma, starima med 15 in 17 let. Bila naj bi fant in dekle. Med okostji je bilo kar 25 otrok, mlajših od 14 let! V enem od dvojnih grobov je bil pokopan otrok, za katerega so odkrili, da je bil star šele 4 leta, ko je moral umreti. V množičnih moriščih so odkrili še več takšnih žalostnih prizorov: okostje otroka, starega eno leto, dva otroka, stara med 4 in 6 let, 14 otrok pa starih med 7 in 13 let. Nekateri od teh so umrli pod streli partizanov, nad drugimi so se znesli drugače. Domnevni storilci pomora naj bi bili že vsi pokojni. Javno podjetje Žale in Mestna občina Ljubljana sta že štirikrat zavrnila prošnjo za pokop Romov, ki so bili žrtve poveljnih pobojev.

V neposredni bližini morišča Romov je tudi morišče invalidov in ranjencev, ki so jih po koncu vojne leta 1945 pripeljali iz

Ljubljane. To morišče še ni bilo izkopano, zato števila žrtev ne poznamo.

V okviru Komisije za prikrita grobišča so predlani izpraznili Koščevo brezno na Gornjem Igu, v katerem so prav tako odkrili ostanke žrtev medvojnega in povojnega nasilja. Tja naj bi komunisti zmetali domobrnce iz taborišča v Šentvidu in tiste, ki so se prijavili oblastem prve dni junija 1945. V breznu naj bi bili tudi domačini z Rakitne. Iz brezna so iznesli 50 okostij. Vse žrtve so bile moškega spola, najmanj 3 so bili stari od 20 do 24 let, preostali starejši od 25 let. V nekaterih lobanjah so bile strelne rane.

V morišču v Starih Žagah pod Kureščkom so bili 26. julija 1945, na sv. Ano, pobiti domobranci, pripeljani iz Škofovih zavodov. Tudi tu ne poznamo števila žrtev, ker grobišče še ni bilo preiskano. Smo se pa poklonili vsem, ki so tu grozovito končali svoje življenje pod rokami partizanov oz. komunistov.

Alenka Jeraj

V prvem branju potrjeni pomembni zakoni

Potrjen je bil Zakon o dohodnini, ki prinaša pomembne spremembe, o katerih smo že dolgo govorili in jih kot opozicijski poslanci večkrat vložili, a niso bile sprejete, saj jih je leva koalicija vedno zavračala, sami pa nismo imeli dovolj glasov. Najpomembnejša sprememba je zagotovo ta, da se predvideva postopni dvig splošne olajšane s 3500 EUR na 7500 EUR do leta 2025, kar pomeni, da se je država odpovedala določene delu dohodnine, ki jo vsak zaposleni v Sloveniji plačuje, in bodo ta sredstva ostala posamezniku. Poenostavljeno, zaradi tega bo imel višjo plačo. Tak ukrep je pomemben, saj mladi zaradi nizkih in preobremenjenih plač odhajajo v tujino, kjer imajo boljše pogoje. S tem bi

se tudi doseglo, da se dohodki posameznikov, ki so nujno potrebni za življenje, ne bi obdavčevali. Tu gre dejansko za moralno in etično vprašanje, ali država obdavčuje dohodke, ki so po strokovnih mednarodnih primerjavah tisti dohodki, ki pomenijo, da so nujni, da nekdo preživi. Zmanjšuje se tudi obdavčitev najemnim, uveljavlja seniorski dodatek, nižja davek iz kapitala. Opozicijo sicer skrbi, kako bomo nadomestili izpad prihodkov v proračun, a se je že v letošnjem letu z naslova dohodnine zbralo 214 mio EUR več, skupaj pa kar 400 mio EUR več z naslova davkov.

Sprejet je bil tudi Zakon o dolgotrajni skrbi, ki smo ga prav tako čakali dobro desetletje in smo edina država v Evropi, ki nima takega zakona.

Zakon prinaša pomoč starejšim in tistim, ki zaradi bolezni, opešanosti in drugih razlogov potrebujejo pomoč. Poleg zagotavljanja varstva v domovih starejših občanov in oskrbe na domu, ki že potekata, se predvideva denarni dodatek za pomoč in nov institut – oskrbovane družinskega člana.

Proračuna za leto 2022 in 2023 prinašata dodatna sredstva za občine. Predlog je, da se povprečnine za občine za leto 2022 dvignejo na 645 EUR, v letu 2023 pa na 647 EUR. Več sredstev za občine pomeni, da se bo lahko več investiralo. Oba dokumenta prinašata tudi druga potrebna sredstva za mnogo investicij, ki jih načrtujemo tudi v naši občini. Za leto 2022 pomeni dvig povprečnine, da bo Občina Ig prejela dodatnih

120.000 EUR.

Ponovno se poslabšuje epidemiološka slika. Vsak dan je veliko pozitivnih in vabim vse tiste, ki se še niste cepili, da se odločite za cepljenje. Predvsem pa moramo vsi upoštevati ukrepe (razdalja, čim manj druženja, maske in razkuževanje). Ostanimo zdravi.

Alenka Jeraj, poslanka v Državnem zboru RS

Za vse informacije sem na voljo na 01/478-95-80 ali GSM: 051/374-475. Lahko se mi oglasite po e-pošti: alenka.jeraj@dz-rs.si. Lahko obiščite mojo Facebook stran, kjer objavljam aktualne misli in vse o svojem delu v DZ.

30 let delovanja Društva Fran Govekar Ig

Ko smo se v času nastanka samostojne Slovenije zbrali kulturniki na Igu in se odločili, da obudimo Kulturno umetniško društvo Ig, si nismo mislili, da bo naša pot tako uspešna in da bo tako dolgo trajala. Začeli smo skromno, z zborom, likovno in gledališko skupino, pozneje pa se je naša dejavnost razširila na področje glasbe, literature, lutk in turizma. Danes v društvu deluje več kot 100 prostovoljcev v različnih skupinah: Lutkovna, Mladinska in Odrasla gledališka skupina Pod odrom, Likovna, Literarna, Moški pevski zbor Ig, Ženski pevski zbor Perunike, Skupina Borovničke ter Turistično raziskovalna skupina.

Vse skupine aktivno delujejo, v zadnjem desetletju pa smo v okviru Turistično raziskovalne skupine veliko pozornosti namenili kulturi koliščarjev, zaradi katerih je naša občina oz. so izžanska kolišča na seznamu svetovne kulturne dediščine pri Unesco. Z namenom predstavitve obdobja koliščarjev smo izvedli več projektov: Barje, ali te poznam in V deželi koliščarjev, za katerega smo prejeli celo priznanje za inovativen projekt. S sredstvi EU smo uredili stalno razstavo o življenju koliščarjev in tradicionalno organiziramo Koliščarski dan, ki vsako leto privabi več kot 1000 obiskovalcev. Uredili smo razstavo Koliščarji z Velikega jezera, ki jo obiskujejo šole in društva. Organiziramo vodenja po razstavah na Igu in Barju ter se predstavljamo na različnih sejmih in turističnih prireditvah v bližnji in daljni okolici.

Društvo Fran Govekar Ig je bilo tudi organizator 10 Podkrimskih pustnih karnevalov.

Za začetek društva štejemo uprizoritev gledališke predstave Picko in Packo 27. marca 1992.

V letu 2001, ko smo obeleževali 140. obletnico rojstva Frana Govekarja, smo društvo poimenovali po njem. Njegov oče France Govekar je prišel iz Idrije za nadučitelja na izžansko šolo. Tu je spoznal hčer graščinskega oskrbnika Marijo Minatti, s katero se je poročil, in eden izmed otrok, rojenih na Igu v učiteljskem stanovanju v stari šoli, kjer je danes sedež občine, je bil tudi Fran.

Fran Govekar je bil pisatelj, dramatik in magistralni svetnik. Je tudi avtor prvega slovenskega naturalističnega romana V krvi. V zadnjih letih smo pripravili razstavo o življenju in delu Frana Govekarja. Pridobili smo veliko originalnih Govekarjevih stvari – pisem, družinskih dokumen-

tov, fotografij ... Ob koncu Govekarjevega leta smo na stari šoli odkrili spominsko ploščo. V naslednjem letu, ko Društvo Fran Govekar praznuje 30 let delovanja pa bomo izdali Govekarjev še neobjavljen roman Padar Žajbelj s podnaslovom Kronika vasi na Ižanskem. Za osnovo je vzel šolsko kroniko, ki jo je pisal njegov oče France Govekar, nadučitelj v izžanski šoli. Na podlagi te je Govekar napisal kroniko Govekarjev in Minattijev, katere delno vsebino zasledimo tudi v romanu. V romanu je tako opisal življenje na Igu in v njegovi okolici pred približno 150 leti ter prikazal utrip življenja na vasi. Roman je izhajal kot podlistek v Slovencu, ni pa še izšel kot samostojna publikacija.

Decembra, ko bomo praznovali 150-letnico njegovega rojstva (rodil se je 9. decembra 1871), bomo roman izdali v nakladi 500 izvodov. Roman bo prvič objavljen v celoti in gre za pomemben prispevek k ohranjanju in promoviranju slovenske kulture. Delo pa je pomembno in zanimivo predvsem za naše občane, saj opisuje življenje na Ižanskem. Liki so vzeti iz naše zgodovine in starejši bralci se jih bodo gotovo spomnili vsaj po pripovedovanju svoji staršev. Naročila za roman sprejemamo že zdaj.

Prireditev, na kateri bomo predstavili roman Padar Žajbelj, smo načrtovali v decembru, a kaže, da to še ne bo možno v novi Kulturni dvorani Ig, tako da bomo izvedbo prireditve predstavili na januar 2022, ko bomo začeli praznično Govekarjevo leto. Praznovali bomo namreč 30-letnico delovanja. Za ta visoki jubilej pripravljamo več dogodkov, na katere vas bomo pravočasno povabili. Veseli bomo, če boste praznovali z nami. Praznovali bomo kar celo leto 2022.

Več kot 100 članic in članov se že trideset let trudi, da bi bilo življenje v naši občini pestro in kulturno ter turistično obarvano, kar nam omogočajo naša zgodovina in naravne ter kulturne danosti. Hvala vam za podporo našim aktivnostim, ki jo izkazuje z obiskom prireditev. Vabljeni, da ste z nami tudi v prihodnje, mi pa obljubimo, da vas bomo še naprej razveseljevali.

 Alenka Jeraj,
predsednica DFG Ig

**Naročilo romana
Padar Žajbelj**

info@dfg.si
ali pokličite
na GSM: 051/374-475

Cena
28 EUR

1. november - dan spomina na mrtve

Grobnica na Golem

Vsako leto se zberemo ob grobovih naših dragih in grobovih žrtev narodnoosvobodilnega boja, da počastimo padle borke in borce, talce in talce ter nedolžne civilne žrtve, ki so padle za svobodo našega naroda. Od leta 1941, ko sta si našo državo razdelila okupatorja, pa do leta 1945, ko je Slovenijo osvobodila slovenska vojska, je umrlo 95.000 ljudi.

Med njimi so bili tudi vsi, ki počivajo v grobnici na Kureščku, grobnici na Golcu v vasi Golo in na pokopališču Golo. Skoraj vsaka družina z Golega in iz Škrilj, Visokega in Zapotoka je v času vojne izgubila enega ali več članov svoje družine, ki so življenje darovali zato, da bi njihovi bližnji in vsi Slovenci lahko nekoč živeli svobodno in človeka vredno življenje.

Na pokopališču na Kureščku je pokopanih 14 talcev, domačinov iz Zapotoka, ki jih je italijanski okupator postrelil nad šolo v Zapotoku. V grobnici, imenovani tudi kostnica, na Golcu v vasi Golo je pokopanih 30 neznanih padlih partizanov, ki so bili najdeni na območju Morkca. Med njimi je le en znani partizan, Draško Slokan iz Maribora, ubit v Sivih dolinah na Mokrcu, ki je deloval v okviru ljubljanske brigade. Na tem mestu je italijanski okupator postrelil 12 talcev, domačinov iz Škrilja, ki so jih pokopali na pokopališču na Golem. V spomin na ta dogodek je leta 1951 Zveza borcev Golo-Škrilje postavila spomenik, na katerega so napisali vse padle iz vasi Golo, Škrilje in Klade.

Spomin na žrtve in njihov pogumen boj ne sme biti nikoli pozabljen! Naj nam bo v

Grobnica na pokopališču Kurešček

opomin, da se kaj takega ne sme nikoli več zgoditi. Njegovemu spominu smo se poklonili z recitacijami, pesmijo in z minuto tišine. Slava njegovemu spominu!

Društvo
Odmev Mokrcra

Najuspešnejše društvo na področju izobraževanja v Mikološki zvezi Slovenije

Izobraževanje in nabiranje gob

Zanimanje za gobe sega že v kamentno dobo, predvsem zaradi njihovih lastnosti. Včasih so služile kot popestritev jedilnika, danes pa so kulinarčna specialiteta. Gobe ločimo na: cevarke, lističarke z obročki, lističarke brez obročk-

ov in druge gobe.

V letošnjem letu je bila gobarska bera zelo slaba, kar je posledica pomladanskega mraza in poletne suše. V društvu smo letošnje leto posvetili izobraževanju. To je potekalo 14 tednov, dvakrat tedensko po tri do štiri ure. Prisotnih je bilo od 10-15 članov, na posameznem izobraževanju pa smo nabrali od 35 do 105 različnih vrst gob. Po končanem predavanju gobe vedno odnesemo v gozd.

Vsa predavanja so potekala pod mentorstvom Toneta Dijaka, determinatorja - samostojnega svetovalca. Prikazal nam je slikovito prepoznavanje gob, strukturo in rast gob. Pomembno je prepoznavanje užitnih, strupenih in smrtno strupenih. Pomembne so tudi zdravilne gobe, ki lajšajo različne bolezni, npr. svetlikava pološčenka (*Ganoderma lucidum*), brezova odpadljivka (*Piptoporus*) in pisana ploskocevka (*Trametes versicolor*).

Na jesenskem in spomladanskem tečaju je 10 članov društva opravilo izpit za determinatorja pripravnika, trije člani (Ištvan Pajor, Marinka Livk in Marija Medič) pa izpit za determinatorja svetovalca. Vsi

trije so vpisani na seznam determinatorjev Mikološke zveze Slovenije. Tako smo postali najuspešnejše gobarsko društvo v Sloveniji v letu 2021.

Ponosni smo, da imamo v društvu Majdo Ujčič Jakše, ki ima najvišji naziv na področju poznavanja gob in determinacije (determinator mentor), eno članico z nazivom determinator samostojni svetovalec, tri člane z nazivom determinator svetovalec in deset članov z nazivom determinator pripravnik. Do zdaj smo imeli na razstavah determinatorje iz drugih društev.

Zaradi velikega zanimanja imamo organizirano tudi dežurno službo, kjer lahko občani prinesejo nabrane gobe, ki jih kot strokovnjaki pregledamo, določimo ter hkrati občane izobražujemo. Prav zaradi takega dela v zadnjem petletnem obdobju nismo zaznali smrtnih primerov zaradi zastrupitve gob.

Na koncu zahvala našemu mentorju Tonetu Dijaku in predsedniku društva Bracu Vukosavljeviću.

Marija Medič

Slikanice Iglek

Drugi sokrajani, že nekaj časa bolj potihlo ustvarjam in morda je skrajni čas, da svoje delo predstavim tudi vam. Sem namreč avtorica zbirke otroških slikanic Iglek. Do zdaj je izdanih pet e-slikanic in dve tiskani slikanici iz zbirke Iglek. Do konca leta pričakujem izid tretje, v kateri bodo združene kar tri zgodbe. Zgodbe o Igleku so vsebinsko izredno bogate, namenjene so mlajšim otrokom od 3 do 10 let. V zgodbah spremljamo svojeglava glavnega junaka Igleka, ki išče prave poti za sožitje in sobivanje z ostalimi, odkriva nove svetove, se pogumno sooča s težavami, ga navihano lomi, dela na svoji samopodobi in se nadvse rad zabava in uči. Junaki v zgodbah niso popolni, vsevedni ali nezmotljivi, znajo pa prejemati in dajati ljubezen, skrbeti za naravo, truditi se za dobro. Namen slikanic je skupno branje, čeprav je seveda možno, da jih otrok

bere tudi sam. Zakaj vam kljub temu priporočam skupno branje? Ker se boste ob tem najverjetneje precej zabavali tudi vi in odkrivali razmišljanje otrok, ko so postavljeni pred nove in nepričakovane izzive.

Rada bi ustvarjala še več in rada bi, da bi vas zgodbe razveseljevale. Kar pa ni možno, če o njih niti slišali niste, kajne? Zato vas vabim, da si zgodbe ogledate, jih skupaj z otroci preberete. Dostopne so v knjižnicah, na spletu; v tiskani in elektronski različici. Tiskane slikanice lahko kupite v vseh večjih knjigarnah ali pa osebno pri meni. Našli jih boste tudi na Igu v Margali. Več podatkov lahko najdete tudi na spletni strani www.iglek-thor.com. Slikanice so prosto dostopne, če pa boste z videnim zadovoljni, bom vesela, če mi lahko namenite prostovoljni prispevek. Vesela bom vaše povratne informacije, idej, predlogov, nakupov ali še tako majhnih donacij, ki mi

Slikanice za otroke

bodo pomagale pri nadaljnjem ustvarjanju. Če bi me želeli povabiti na kakšen dogodek, ki ga pripravljate za otroke, se vam bom z veseljem pridružila. Če želite obdarovati večje število otrok ob prihajajočih praznikih, vam lahko pripravim ugodno ponudbo. Enako velja za nakup zbirke. Če se vam bodo ob branju zgodb pripetile kakšne posebne dogodivščine, jih lepo prosim

objavite na Iglekovih družbenih omrežjih.

Želim si, da bi Iglek vstopil tudi v vaše domove in v vaša srca. Morda naj na koncu omenim še to, da so slikanice Iglek malce drugačne, kot smo jih navajeni. Pišete mi lahko na lucijam@iglek-thor.com.

 Lucija Matič

Vasovanje

Pevci Moškega pevskega zbora Ig smo se po dolgem premoru zaradi

covida-19 odločili, da obudimo pevske nastope po vaseh, ki smo jih poimenovali Vasovanje.

Letos smo obiskali tri vasi, in sicer v četrtek, 21. 10., Škrilje, v petek, 22. 10., Golo in

Moški pevski zbor Ig je vasoval po vaseh

v torek, 26. 10., Zapotok.

S prepevanjem domačih ljudskih pesmi smo poskušali pričarati vzdušje časa, ko je bilo fantovsko petje na vasi nekaj vsakdanjega. Žal opažamo, da gredo stari običaji v pozabo in da mlajše generacije lepega petja na vasi ne poznajo. Velika večina poslušalcev je bila z našim nastopom zadovoljna in je izrazila željo, da pridemo še kdaj.

Vsem krajanom se zahvaljujemo za obisk, topel sprejem in gostoljubje ter za prijetno druženje po nastopu. Posebna zahvala Marini Plantan, Zlatku Useniku, Jožetu Virantu in Nataši Pangerc za veliko pomoč pri organizaciji in izvedbi našega nastopa.

Upam, da smo vam s petjem polepšali večer.

 Franč Orhini,
predsednik MPZ Ig

Oktoberški Govekarjev večer

Za nami je zelo lep Govekarjev večer. Blaž Adamič iz KUD Svobodno

sonce Želimlje je predstavil življenje in delo Frana Saleškega Finžgarja. Rodil se je

9. februarja 1871 in letos obeležujemo 150. obletnico njegovega rojstva. Kot župnik je od 8. oktobra 1902 do 20. aprila 1908 deloval v Želimljah, kjer je dosegel, da so leta 1903 zgradili novo šolsko stavbo. Tam je napisal tudi roman Pod svobodnim soncem. Decembra bomo praznovali tudi 150. obletnico rojstva Frana Govekarja, s katerim sta bila v gimnaziji sošolca.

Marjan Čučkin je predstavil delo Turističnega društva Škofljica, njegova hči Hana pa

je predstavila njihovo kmetijo, kmetijo Ruskov. Blaž je s soigralci zaigral odlomek iz Finžgarjevega romana Pod svobodnim soncem, ki ga je napisal v času službovanja v Želimljem.

Razstavo z naslovom V obljubi korone so pripravili člani Društva likovnikov Ljubljana.

Alenka Jeraj

Prizor iz Finžgarjevega dela Pod svobodnim soncem.

➤ KOTIČEK ZA MLADE

Jesenske počitnice - čas za spremembe

Zdi se, kakor da smo komaj končali ene počitnice, že so nam na vrata potrkale druge. Vseeno smo tudi jesenske počitnice vsi sprejeli odprtih rok.

Sicer smo bili med temi počitnicami res malo bolj omejeni, toda še vedno smo imeli nešteto možnosti za uživanje ob izrabi počitniškega časa. Vedno smo lahko šli v naravo, na krajši obisk, lahko smo se zabavali z družabnimi igrami, druženjem ... Videti je bilo, kot da bomo imeli v času teh počitnic manj možnosti za zabavo, kar pa je pomenilo, da smo poiskali več možnosti.

Seveda, počitnice vedno povezujemo s počitkom in sprostitvijo, čemur so tudi namenjene. Zdi se mi, da je med počitnicami dovolj časa tudi za učenje. Ne govorim o šolskem učenju, pač pa o učenju tega, kar nas zanima, da tako razširimo nabor svojih sposobnosti

pa tudi svoje znanje sploh. Sodobna tehnologija nam omogoča, da to lahko naredimo brezplačno in iz udobja svojega doma. Vse, kar potrebujemo, sta le trud in čas, ki pa se na koncu v celoti izplačata.

Majhen del počitnic lahko žrtvujemo še za nekaj velikega - zdrav življenjski slog. Če nič drugega, lahko v miru premislimo o obstoječem slogu in tem, kako ga lahko izboljšamo. Vedno mu lahko dodamo čas za gibanje, bolj zdravo prehranjevanje, pitje dovolj vode ... Gre za majhne in na videz nepomembne spremembe, ki pa lahko varujejo nekaj najdragocenejšega, to je naše zdravje.

Zdi se mi, da med počitnicami lahko vedno naredimo še kaj več, kot da le počivamo. Če so to stvari, ob katerih res uživamo, lahko prav te prispevajo k dodatni sprostitvi in počitku.

Kian Hodžić, 9. b

Vabimo vas na
Govekarjev večer
v ponedeljek,
22. novembra 2021,
ob 19.00 v dvorano Centra Ig.

Pred praznikom Rudolfa Maistra se bomo spomnili tega pomembnega Slovenca, pesnika in generala ter borca za severno mejo. Bil je tudi ljubiteljski slikar.

V drugem delu bomo spoznali življenje in delo enega največjih svetovnih slikarjev Pabla Picassa.

V Knjižnici Ig bo na ogled razstava članov Likovnega društva 2002 iz Škofljice, ki so slikali po motivih Pabla Picassa.

Vabljeni!

Pogoj za obisk je izpolnjevanje PCT in nošenje maske.

Pravilna prehrana

Pravilna prehrana je pomembna za življenje, kot da so to najlepše sanje, saj uniči nam z lahkoto trpljenje in močno nam izboljša spanje. A mnogi ne morejo izdelati svoje prehranske slike, ker so količine hrane danes tako velike in raznolike.

Namesto da spijemo mleko iz embalaže, ki že nekaj časa čaka na polici, pijmo domače mleko, ki v smeri zdravja kaže in ne laže, če nas mlečna maščoba čaka na žlici. To mleko je bogatejše od umetnih proteinskih napitkov in prav osebe, ki ga pijejo, so navadno srečnejše in močnejše.

Kian Hodžić, 9. b

Noč v vrtcu pri Zajčkih

Da bi okrepili medsebojno povezanost in doživeli pogum ob nočni ločitvi od staršev, smo v oddelku Zajčki vrtčevske enote Studenček uresničili lansko idejo in končno prespali v vrtcu. V našem oktobrskem koledarju smo pri številki dvaindvajset narisali posteljo, simbol, ki je

v nas spodbujal veselo pričakovanje in odštevanje.

In smo le dočakali ta posebni petek. Že dopoldne smo mislili na večer in najprej poskrbeli za večerjo. Staknili smo glave – palačinke bodo, in si sami pripravili maso. Iz lepo spočite v hladilniku nam jih je zvečer goro napekla sosedova

teta Branka, za kar smo ji hvaležni. Kako je dišalo po vrtcu!

Ko je na Ig začel padati mrak, so starši po jesenski čutni preprogi v vrtec pospremili svoje otroke, opremljene z vzglavniki in odejami. Vstopnica za našo noč je bila izrezljana buča, rezultat kakovostno preživetega časa star-

šev z otroki ob ustvarjanju, in ena je bila lepša od druge. Večer smo si še popestrili z ogledom lutkovne predstave, s slastno večerjo ob tabornem ognju sredi igralnice, pohodom s svetilkami, ko smo ugotovili, da je Ig zvečer še lepši, z modno revijo v pižamah ter nepozabno plesno zabavo ob svetlobni kroglji. Sami smo postavili ležalnike v zelene kotičke ter z umitimi zobki in polni vtisov ob pravljici sladko zaspali. Koliko sta takrat že kazala kazalca na uri, je naša skrivnost.

Zbudili smo se v prijetno sobotno jutro, se sami uredili in pospravili vse za seboj. Hvala Pekarni Pečjak za najboljši zajtrk. Starši so nas težko pričakali. Po pesmicah in predstavljenih vtisih smo jim stekli v objem ter se strinjali z izjavo deklince Sabine: »Jst bi še stokrat prespala v vrtcu!«

Večer so otrokom popestrile buče, ki so jih izrezali s svojimi starši.

 Skupina Zajčki, Vrtec Ig

Skupina Mravljice Razbita buča

Otroci skupine Ribice smo to jesen ob slikopisu spoznali zgodbo Razbita buča. Izdelovali smo buče iz papirja, z različnimi nalogami in igrami pa smo spoznavali živali iz zgodbe. V tednu, posvečenem otrokom, pa smo izrezali ribjo bučo ter se sladkali s sladkimi kostanji na pikniku.

 Skupina Ribice, Vrtec Ig

Igra malih Mravljic

 Skupina Mravljice

Šolski sklad OŠ Ig

Poslanstvo šolskega sklada OŠ Ig je z zbranimi sredstvi pomagati družinam naših učencev v finančni stiski (plačilo aktivnosti v okviru učnega načrta, pomoč pri plačilu šolskih potrebščin, prehrane) ter na drugi strani tudi omogočiti učencem boljše pogoje in kakovost učnega procesa (nadstandardne dejavnosti).

Za uresničitev načrtovanega potrebujemo vaše sodelovanje. Naš račun je odprt vse leto in ga najdete na spletni strani OŠ Ig. Vabimo tudi starše učencev, ki ste se znašli v finančni stiski glede plačila položnic za otroka, da se obrnete na nas preko šolske svetovalne službe, ki bo vašo stisko obravnavala skrbno in diskretno. Hvala vsem za sodelovanje in nasvidenje na našem novoletnem bazarju!

 UO Šolskega sklada OŠ Ig

Zbiranje starega papirja na Igu

Potekalo bo od 24. do 26. 11. 2021.

Zabojnik bo pri šolskem igrišču.

Papir lahko prinesejo vsi prebivalci Iga.

Zbrani denar bo namenjen Šolskemu skladu OŠ Ig.

Vabimo vas na božični bazar,
ki bo v sredo, 15. 12. 2021, od 16.00 do 19.00 na igrišču enote Krimček (Cesta na Kurešček 70).

Zbirala se bodo sredstva za Sklad vrtca, ki so namenjena otrokom iz socialno ogroženih družin.

Vabimo vas, da nas obiščete, si izberete spominček, ki je delo otroških rok, in s svojim prispevkom polepšate vsaj delček življenja otroka, ki potrebuje našo pomoč.

Vljudno vabljeni!

V primeru poslabšanja epidemioloških razmer bo dogodek odpovedan.

Izlet v polpreteklo zgodovino Iga

Pod tem naslovom je v **četrtek, 28. 10. 2021, v dvorani Centra Ig potekalo predavanje, na katerem smo si poglobljeje ogledali razvoj Iga od konca druge svetovne vojne do osemdesetih let 20. stoletja.**

Zivljenjske razmere v prvih letih po koncu vojne so bile skromne. Večinoma kmečko prebivalstvo se je tako kot drugje po Sloveniji soočalo s težavami v preskrbi in z zahtevami obvezne oddaje. Vas je med vojno utrpela gmotno škodo, od večjih poslopij sta bila huje poškodovana grad in šola, veliko je bilo tudi človeških izgub. Povojna obnova je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev potekala počasi. Na razvoj Iga so dodatno vplivali politično naravnani ukrepi nove ljudske oblasti, ki so posegli v gospodarsko strukturo vasi. Zaplembe, agrarna reforma in nacionalizacija, ki so bile izvedene med letoma 1945 in 1948, so imele namen odpraviti stare lastninske odnose in okrepiti gospodarski položaj države. Največ premoženja sta izgubila Josip in Antonija Palme, zadnja lastnika izžanskega gradu, sledila jima je Župnija Ig. Večina odvze-

tega premoženja je bila razdeljena državnim ustanovam, na primer Ministrstvu za notranje zadeve za potrebe kazenskega zavoda in Gozdnemu gospodarstvu, del je prešel v upravo Krajevnega ljudskega odbora Ig. Na njem se je oblikovala tudi nova gospodarska podoba vasi. Eno od novoustanovljenih podjetij je bila Okrajna kovinska industrija Ig, zasnovana leta 1948 na podlagi nacionaliziranega premoženja Cirila Podržaja.

V povojni čas segajo tudi začetki zapora. Na razlašeni zemlji zakoncev Palme je bilo ustanovljeno Državno posestvo Ig, ki je delovalo v okviru Kazensko pobiljševalnega zavoda Ljubljana. Prvi obsojenci iz Ljubljane so na Ig prišli najpozneje januarja 1947, ko so začeli obnavljati grad. Delali so tudi na kmetijskem posestvu in v različnih delavnicah. Šele leta 1954 je bil na Igu odprt samostojni kazensko po-

boljševalni dom za moške, ki je deloval do julija 1956. Takrat so jih premestili v druge zapore po Sloveniji, na Ig pa so prišle obsojenke iz Kazensko pobiljševalnega doma Brestanica.

Ig je leta 1952 postal center samostojne občine, a le za tri leta. Z uvedbo komunalnega sistema, s katero je bila povezana tudi politična želja po odpravi socialnih in razrednih razlik oziroma razlik med mestom in podeželjem, se je leta 1955 pridružil občini Ljubljana Rudnik. Proces združevanja se je končal leta 1961 z ustanovitvijo velike občine Ljubljana Vič-Rudnik. Ob tem se je odločanje o razvojnih projektih bolj kot prej premaknilo v Ljubljano, že tako skromna sredstva pa so se delila na mnogo večje območje, kar je dodatno upočasnilo razvoj infrastrukture.

Bližina glavnega mesta tako ni pripomogla, da bi se kraj hitreje razvijal. Gospo-

Razglednica Iga s pogledom na Dom obrambne vzgoje, ustanovljen 1964 (nekdanji strelski dom, ki je bil zgrajen na ruševinah italijanske postojanke).

darski razvoj, ki je bil po vojni načrtan z ustanovitvijo različnih krajevnih podjetij, ni imel pričakovanega uspeha. Podjetja so se v petdesetih letih pogosto borila z nizko storilnostjo, slabimi pogoji za delovanje in razvoj ter s pomanjkanjem surovin. Življenje ljudi je ostajalo razmeroma skromno vsaj do sredine petdesetih let pa tudi pozneje je modernizacija razmeroma počasi prihajala v kraj. Lokalna oblast se je trudila z razvojem kraja in njegove infrastrukture, a najpogostejša ovira so ostajala skromna finančna sredstva. Največji investicijski podvig je bila obnova stare šolske stavbe in izgradnja nove sredi šestdesetih let. Ostala infrastruktura se je razvijala z majhnimi koraki. Vedno znova je zmanjkalo sredstev za modernizacijo vodovoda, ki je ostala največja neuresničena želja prebivalcev.

Vsekakor pa skromno življenje ljudi ni oviralo pri razvijanju pestrega družabnega življenja. Kultura, šport in različna društva so se vztrajno razvijali ter skrbeli za živahnejši prosti čas. Ob sicer redkih dokumentiranih primerih so ljudje celo pokazali, da se ne strinjajo z načrti oblasti, ki so šli v škodo kraja in njegovega razvoja. Prav tako nova družbena ureditev ni mogla izkoreniniti starega načina življenja in kljub željam partije po večjem političnem udejstvovanju med ljudmi ni bilo pretiranega zanimanja zanjo.

Če so bili v začetku petdesetih let prebivalci Iga še v veliki meri vezani na kmetijstvo, so bili na prelomu v šestdeseta leta že vidni prvi znaki deagrarizacije. Povečevalo se je število zaposlenih v nekmetijskih dejavnostih, s tem pa so prišle spre-

membe v načinu življenja, postopno se je zviševal življenjski standard. Vse več ljudi je iskalo delo v Ljubljani, kjer je bilo sredi sedemdesetih let zaposlenih kar 70 odstotkov delovno aktivnega prebivalstva. Največja delodajalca v kraju sta bila takrat Kovinska industrija Ig ter Mizarstvo in tapetništvo Ig, manjše število ljudi je bilo zaposlenih v obrti, trgovini, šoli in vrtcu, odprl pa se je tudi obrat Silvaprodukta.

Kraj je po letu 1965 kot mnoga druga večja primestna naselja postopoma začel izgubljati prvotni podeželski značaj, s spremembo življenjskega sloga in rastjo števila prebivalcev so prišle tudi nove želje in potrebe, tako po razvoju infrastrukture kot po urbanističnih načrtih. Podrobni urbanistični red za naselje Ig je

bil sprejet sredi sedemdesetih let, deset let pozneje so ga še nekoliko posodobili. Čeprav je predvideval celovit razvoj infrastrukture vključno z razvojem trgovske mreže in cestne infrastrukture, je mnogo projektov ostalo nerealiziranih. Občina Ljubljana Vič-Rudnik se je namreč od sedemdesetih let borila s čedalje večjim proračunskim primanjkljajem, kar so najbolj občutili ravno podeželski kraji, ki so bili pri razvoju in vzdrževanju obstoječe infrastrukture najbolj zapostavljeni. Vrtec, ki je od leta 1969 deloval v prostorih bivše kmetijske zadruge, se je šele v osemdesetih letih preselil v novo stavbo, zgrajeno s sredstvi samoprispevka. Šola je v tem desetletju dobila telovadnico in prizidek. V kraju so začeli graditi tudi šest blokov s solidarnostnimi stanovanji, kar pa je ponovno odpiralo vprašanje izgradnje kanalizacije s čistilno napravo. Preostala infrastruktura je žal stagnirala.

Več o zgodovini Ljubljane in njenega podeželskega zaledja v času socializma lahko preberete v monografiji Bili nekoč so lepi časi: Vsakdanjik v Ljubljani in okolici v času socializma. V njej so opisane tudi prakse, ki so jih posamezniki sprejeli za obvladovanje svojega vsakdana in za izboljšanje življenjskih razmer. Monografijo lahko kupite na Študijskem centru za narodno spravo (info@scnr.si).

Hkrati vabim vse, ki bi bili pripravljeni deliti spomine na ta del izžanske zgodovine in mi pomagati odkriti tudi tisto, kar ni zapisano v arhivskem gradivu, da se mi oglasijo na naslov jelka.piskuric@scnr.si ali na telefonsko številko 01/2306-703.

 Jelka Piškurić

Živinski sejem za Gostiščem Gerbec sredi petdesetih let, v ozadju so ruševine nekdanje italijanske postojanke

Na kratko o zgodovini cerkve sv. Marjete na Golem

V arhivu je ohranjen pre-senetljivo podroben opis dogodka, ko je 28. oktobra 1821 tedanji škof Avguštin Gruber posvetil cerkev sv. Marjete na Golem.

V zapisu o posvetitvi cerkve v Knjigi mašnih ustanov 1808–1913 s škofijskimi, deželnimi in kresijskimi okrožnicami ter kronologijo 1808–1824 iz Nadškofijskega arhiva v Ljubljani je zapisano takole:

Slovesna posvetitev cerkve se je začela ob pol osmih zjutraj in je trajala do pol ene ure popoldne. Njihova visokost Avguštin Gruber je pridigal dvakrat – pred cerkvijo, preden so svete relikvije prenesli

v cerkev, da bi jih vzdali v oltar in v cerkvi na prižnici, po zaključenem slovesnem obredu. Nato so imeli tiho mašo. Vsemu sta bila priča grof Vajkard Ausperg in grofica. Ta sta ekselencu, častitljivega škofa Gruberja in vso duhovščino povabila na kosilo na Ig. Škof je tam tudi prespal in naslednje jutro potem, ko je maševal v grajski kapeli, odpotoval v Ljubljano. Na slovesnosti posvetitve je bilo navzočih 17 duhovnikov.

Tako je bila posvečena naša cerkev, ki so jo sezidali v letih 1819–1821 in stoji na istem mestu, kjer je pred njo že stala njena predhodnica.

Cerkev je v celoti zgrajena iz kamna in v začetku ni bila popolnoma takšna kot danes. Tudi današnjega oltarja in prižnice še ni imela. Oba sta do takrat stala v cerkvi cistercijanske opatiije v Kostanjevici na Krki. Ko je takratni cesar Jožef II izdal ukaz, da se zaprejo nekateri samostani v naši deželi, med njimi tudi samostan v Kostanjevici, je njegovo premoženje pripadlo državnemu gosposočini Kostanjevica. Uprava gosposočine je leta 1820 predlagala, naj se nekdanja samostanska cerkev opusti, inventar pa odproda na dražbi.

Glavni oltar sta na dražbi kupila cerkvena ključarja lokalije na Golem za 130 goldinarjev, cerkvena ključarja iz Šmihela pri Novem mestu pa prižnico. Ko so oltar pripeljali na Golo, so ugotovili, da je prevelik za golsko cerkev. Ker so želeli oltar obdržati, so v ta namen povečali prezbiterij in dvignili njegov obok do te mere, da so lahko postavili 11,5 m visok in 6,6 m širok oltar. Izkazalo pa se je, da je bila tudi prižnica za šmihelsko cerkev prevelika, zato so jo leto pozneje za 45 goldinarjev prodali ključarjem z Golega. Tako je bil velik del opreme iz kostanjeviške cerkve spet skupaj na istem mestu.

Lahko bi rekli, da je to zgodba s srečnim koncem, da sta oltar in prižnica našla dom in mir v naši cerkvi, pa ni bilo ravno tako. Leta 1942 so namreč Italijani našo cerkev močno poškodovali. Poškodovana je bila do te mere, da je bila brez vseh oken, vhodnih vrat in s porušeno streho. V takem stanju je bila cerkev več kot 10 let, zaradi česar je bil oltar nekajkrat celo zasnežen. Sneg, dež, mraz, vročina in sonce so povzročili, da je oltar začel razpadati. Les je začel gniti, odpadla je pozlata in barva, odpadati so začele roke, prsti in peruti kipov, padli so

na tla in bili za vedno uničeni. Dež in sneg sta povzročila, da je popustil ves klej, s katerim so bili zlepljeni oltar in kipi in samo še leseni klini in žebliji so oltar držali skupaj. Bilo je le še vprašanje časa, kdaj bi se oltar sesul v kup ničvrednega lesa.

V vizitaciji leta 1956 je vizitator poleg opisa obupnega stanja cerkve zapisal tudi: »So pa v fari še tri kapelice, ki pa so zapuščene, demolirane in izropane, kot dokaz, da je nekdanj na Golem živel veren narod«. Golska fara je bila v tem času materialno in duhovno v žalostnem stanju.

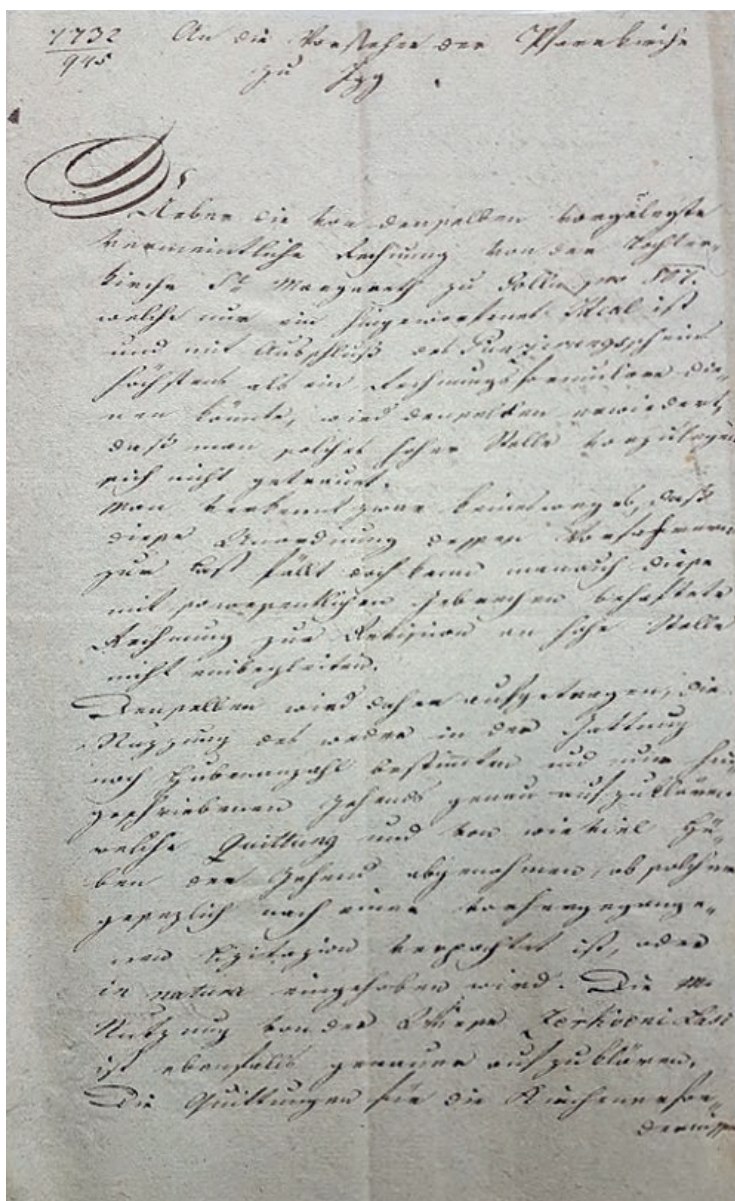
V zadnjem trenutku so se na Zavodu za spomeniško varstvo odločili, da bodo oltar rešili in restavrirali. Vendar to ni bil edini problem. Obnoviti je bilo treba tudi cerkev, za kar pa Golani niso imeli denarja. Odločili so se, da v ta namen prodajo orgle, ki pa so bile zaradi poškodovane cerkve pokvarjene. Kljub temu so dobili toliko denarja, da so lahko z lesom iz gozda obnovili cerkev. Cerkev in oltar sta bila rešena, žal pa je bila cena taka, da smo ostali brez orgel.

Naj omenim še, da je naša župnija v teh 200 letih dala dva duhovnika, in sicer Janeza Viranta in Metoda Jeršina, eno nuno, Purisimo Krnc, in enega bogoslovca, Cvetka Podlogarja.

Sveti Avguštin, svetnik, ki ga imamo tudi na našem oltarju, je zapisal takole:

»Če smo mi sami hiša Božja, potem se v tem življenju v nas uresničuje graditev, da bi se ob koncu časov na nas dovršila posvetitev.«

 Florijan Zupan

Zapis iz Nadškofijskega arhiva Ljubljana

Cestar je časten poklic

Mežnarčev Janez in Kučarjev Karel sta bila cestarja, zaposlena pri Cestnem podjetju in sta z lopato prekrizarila izžanske vasi, pa tudi predele, ki so mejili z občino Litijo in Grosuplje. Bilo je nekaj let po vojni, sredi petdesetih let, zato je bilo potrebno večino cestnih vzdrževalnih del opraviti ročno, saj je mehanizacije kronično primanjkovalo. Ljudski glas je vedel o njihju marsikaj povedati, čeprav jima kaj ni bilo pogodu, vendar je obče znano, da so nekateri radi dodali stvari, o katerih nista nič vedela. Poznana sta bila kot šaljiva kljukca, ki sta še tako resnega človeka spravila v smeh, večkrat pa se za dano besedo ni vedelo, ali je resnična ali privlečena za lase. Karel je v šali večkrat navrgel kakšnemu znancu, da ga imajo ljudje zato tako radi, ker zna dobro lagati, pa tudi, da nekateri ne verjamejo njegovim lažem, hkrati pa sami ne verjamejo tujim resnicam. V njuni družbi resnično ni bilo nikoli dolgčas. Ob neki priliki je Janez zbrani družbi omenil, da je nesrečen, ker je samo cestar. Besede je podkrepil: »V naši državi vsi kradejo: direktor plače delavcem, kuhar izmakne kakšno meso za domov, pek kruh - kaj naj pa jaz ukradem? Z denarjem nisem nikoli znal ravnati, pa tudi vadi nistem dosti. Edina možnost je, da vtaknem malo peska v žep in ga prinesem domov, vendar pa je stvar zamudna. Ja, kdor od začetka ve, kam ga vodi njegova pot, ne pride daleč!« je zaključil in se široko zarežal.

Bilo je ob sv. Mohorju, ko je bila žetev žita na vrhuncu, dnevi pa vroči in soparni. Ves teden sta ravnala izžansko cesto, da je bila videti kot zakrpana ciganska kikla, vendar sta bila z delom šele na polovici. Delavnik se je bližal koncu, in ker je bila gostilna Mokar v bližini, sta z odločnim korakom odhitela proti njej. Bila sta do dobra premočena od vročine in žejna, da bi jima tudi voda teknila, vendar to ni bilo najhujše. Denarja za pijačo nista imela, prazen žep pa je najtežje breme na poti. Denarnici sta bili podhranjeni, saj so bili bankovci v predalčkih redki kot rože pozimi. Bila sta trdno odločena, da nekaj ukreneta, saj je trpeti žejo nekrščansko, zato soglasno naročita liter rdečega. Janez natoči kozarec, ga dvigne v zrak in reče: »Kar dajva, zaslužila sva si ga! Ni ga vitamina čez liter vina« in se široko zareži v brk. Tudi Karel ne zaostaja in ponovi za njim:

»Bolje liter dobrega vina kot dva deci slabega,« ter nagne kozarec. Pijača jima je dobro dela in je padla v njuno grlo kot berač v štirno. Mudilo se jima je domov, kjer ju je čakalo drugo delo, zato pokličeta natakario in pokažeta na možaka, ki je sedel na koleslju in se je peljal mimo. Oba sta dobro poznala kmeta, ki je stanoval na začetku Iga, zato sta se izgovorila, da bo on poravnal račun za vino, češ da jima je dolžan, ker sta mu nedavno popravila flenčo.

Naslednji dan pride v gostilno kmet, ki naj bi plačal zapitek. Naročil je svoj odmerak vina, gostilničarka pa ga je spomnila še na cestarjev dolg.

»Kakšen dolg za vruga, jaz nič ne vem o tem,« je vzrojil kmet.

»Govorila sta o flenči, ki naj bi jo popravila,« je odvrnila gostilničarka.

Kmet je debelo pogledal in godrnjaje plačal, gostilničarka pa je poskrbela, da je prigoda hitro prispela v vas, vendar kaj naj bi flenča pravzaprav predstavljala, tudi veseljni Ig ni vedel, še manj sam kmet.

Poletje je bilo na vrhuncu, ko ju je delo pripeljalo ponovno v izžanske kraje. Trava na pašnikih in travnikih je bila že zdavnaj pokošena, nekateri so kosili že drugič, ob cesti pa je segala skoraj do pasu. Ves dopoldan sta kosila robove in nepregledne odseke, vendar je kosa postajala vse težja, oglašati pa se je začela tudi stara znanka žeja. Prišla sta do hiše, kjer je stanoval njun znanec, ki jima je nedavno plačal vino. Navada ni čovelj, da bi jo sezul, zato ju je hitro potegnilo

na dvorišče, saj sta si nadejala kozarec ali dva vina, morda tudi več. Za hišo je na klopici ob vrtu sedelo nekaj domačinov z gospodarjem in rade volje sta se jim pridružila. V rokavu sta imela pripravljeno nabrito misel o njunem dolgu, vendar tudi domačini niso bili od muh. Pijače jima ni bilo treba prositi in sta pridno nagibala kozarce. Popito je bilo seveda potrebno vmes tudi odtočiti, ta čas pa je izkoristil gospodar, ki je vedel, kaj dela, saj so sladke besede in sladko vino malokdaj pristni. Obema veseljakoma je nasul v vino kanček odvajala, kar sta kmalu začutila, ko sta se poslovila od družbe in se vrnila na delo. Obšla ju je slabost z značilnim zvijanjem v želodcu, ki je bilo vse hujše, zato hoja po cesti ni bila bog ve kako dolga. Kmalu sta preklinjajoč skočila vsak

na svojo stran v grmovje ter glasno izražala svoja čustva. Janez, ki ni mogel zadržati svoje jeze, je bentil na ves glas: »Marostarji so kot hudiči - hudiču dobro naredi, pa ti s peklom vrne!« Podobnih misli je bilo mnogo, zato v svoji ihti ni videl kolesarja, ki je pripeljal mimo. Slišal je Janezovo mašo in mimogrede navrgel: »Po jezi rit raste, zato jo raje skrivaj v grmovje.«

Janez kolesarja pogleda izpod čela in brez zadrege nadaljuje z godrnjanjem: »Ti pa kar tiho bodi in pelji naprej. Rit svoj delo, jaz bom pa svoje!«

Cestarja sta še vrsto let imela delovišče na Igu in okolici, vendar sta se že na daleč ognila hiše, kjer sta doživela svoj žegen.

Besnica, v vinotoku 2021

 Bojan Jerlah

Knjigo Tomaža Kočarja
**Bilo je nekoč na Igu
in v bližnji okolici**

lahko naročite na Občini Ig

☎ 01/2802-318 ✉ info@obcina-ig.si

NA VOLJO
ZADNJI
IZVODI

Cena knjige je 14 EUR

Možen je osebni prevzem na Občini Ig v času uradnih ur.

Člani Območne obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič praznujejo

Nagovor predsednika OZS Branka Meha

Dobitnik zlatega priznanja iz naše občine Mirko Stražišar

Za viške obrtnike in podjetnike je bil 11. oktober 2021 prav poseben dan. Na ta dan se je več kot 280 obrtnikov in podjetnikov ter njihovih življenjskih spremljevalcev udeležilo slavnostne akademije v čast 45-letnici uspešnega združevanja obrtnikov in podjetnikov Območne obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič. Tokrat so slavnostno akademijo organizirali v prelepem okolju Kongresnega centra Brdo pri Kranju.

Obrt in malo gospodarstvo na območju sedanje Območne obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič imata korenine daleč v zgodovini naših prednikov. Mostiščar je naš vzornik, ki je s svojim marljivim delom še vedno simbol uspešnega, delovnega ter vztrajnega obrtnika in podjetnika.

Nenehne nevarnosti in izzivi so botrovali, da so se obrtniki in podjetniki v zgodovini povezovali, zato so 1976 leta ustanovili obrtno združenje. Danes je Območna obrtno-podjetniška zbornica Ljubljana Vič samostojna strokovno-poslovna organizacija, trden člen obrtno-podjetniškega zborničnega sistema v Republiki Sloveniji, ki članom nudi številne ugodnosti za članstvo.

Številne aktivnosti zbornice služijo članstvu za lažje poslovanje in premagovanje ovir. Petkovi podjetniški zajtrki dajejo znanje in povezujejo člane med seboj. Številna izobraževanja za podjetnike in njihove sodelavce dvigujejo kakovost izdelkov in storitev. Povezani v mrežo medsebojno sodelujemo in se bogatimo. Polni vtisov se udeleženci slavnostne akademije spominjajo skupaj prehojene obrtniške in podjetniške poti ter lepega srečanja s kolegi in poslovnimi partnerji. Skupaj se veselijo jubileja njihove organizacije in številnih jubilejev, ki so jih člani z marljivim in trdim delom zaslužili v svojih delavnicah, pisarnah in drugod.

Udeležence slavnostne akademije je z uvodnim nagovorom pozdravil predsednik Jernej Dolinar, govornik na prireditvi pa je bil poslanec Državnega zbora RS Jožef Horvat. Ker je bil to praznik obrtnikov, je zbranim spregovoril tudi predsednik Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije Branko Meh. S svojim obiskom jih je tokrat počastil tudi minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Republike Slovenije Zdravko Počivalšek, ki je v slavnostnem nagovoru poudaril velik pomen obrtnikov in podjetnikov za blaginjo Slovenije. Zato je ministrstvo trdno odločeno v bližnji prihodnosti tudi finančno podpreti razvojne projekte obrtnikov in podjetnikov na različnih področjih ciljnih politik. Udeležencem je predstavil tudi višino predvidenih sredstev za posamezne razvojne ukrepe, ki jih lahko preko razpisov pričakujemo že v začetku prihodnjega leta.

Vabilu na praznovanje so se odzvali tudi župan Občine Horjul Janko Jazbec, župan Občine Dobrova-Polhov Gradec Franc Setnikar in župan Občine Ig Janez Cimperman. Tudi poslanec Jožef Horvat je pred številnimi zbranimi udeleženci na slavnostni akademiji izrazil svojo naklonjenost obrtnikom in malim podjetnikom ter jih spodbudil, naj zaupajo v svoj optimizem in svojo sposobnost. Predsednik Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije Branko Meh je v nagovoru poudaril pomen obrtno-podjetniškega zborničnega združevanja. Poudaril je številne izzive, ki smo jim priča v sedanjem času, in obljubil neomajen boj proti kakršnikoli političnim težnjam po nacionalizaciji premoženja obrtnikov in podjetnikov, ki so si jih določene politične sile v Sloveniji postavile za svoj cilj. Čestital je viškim obrtnikom za jubilej in štirim nagrajencem izročil posebno priznanje Bronasti ključ, enemu nagrajencu je izročil posebno priznanje Srebrni ključ in enemu posebno priznanje Zlati ključ. Območna obrtno-podjetniška zbornica pa je prejela posebno priznanje Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije.

Predsednik Območne obrtno-podjetniške zbornice Ljubljana Vič Jernej Dolinar se je zahvalil vsem članom, da so ostali povezani v viški obrtno-podjetniški zbornici. Predstavil je 45-letno zgodovino združevanja obrtnikov in podjetnikov na Viču. »Obrtniki in podjetniki danes želimo, da se bi več mladih odločalo za obrtne poklice. Želimo vzgojiti naslednike naših podjetij, ki bodo z veseljem nadaljevali delo v naših obratovalnicah. Veselimo se naše 45-letne uspešne dediščine in upamo, da bodo tudi mladi rodovi preko zbornice še naprej ustvarjali politiko zaščite obrtnikov in podjetnikov.« Poudaril je pomen ohranitve skupne organiziranosti in predstavil aktivnosti, ki jih za svoje člane izvajamo na zbornici. Ob koncu se je predsednik zahvalil vsem članom in drugim navzočim, da spodbujajo delo zbornice, ter vsem članom ob jubileju, 45-letnici, iskreno čestital.

V bogatem kulturnem programu v Dvorani Grandis Kongresnega centra Brdo pri Kranju so nastopili glasbena skupina Čuki, Ivan Hudnik, humorist Boštjan Meglič - Poštar Peška in povezovalka Jasna Kuljaj. Po koncu uradnega dela prireditve so se udeleženci ustavili na pogostitvi v preddverju, kjer je navzoče pozno v noč zabavala glasbena skupina Čuki ob sodelovanju Ivana Hudnika in Jasne Kuljaj.

 mag. Peter Grabner, sekretar OOO Ljubljana Vič
 Samo Rovar

200. obletnica posvetitve cerkve sv. Marjete na Golem

Zadnje oktobrsko nedeljo je bila ob praznovanju 200. obletnice posvetitve cerkve sv. Marjete na Golem slovesnost. Sveto mašo je ob somaševanju nekdanjega župnika Janeza Drnovška daroval kaplan Tadej Ložar. V uvodu je Florijan Zupan zbranemu občestvu predstavil zanimivo zgodovino cerkve (več na strani 19). V pridigi se je mašnik zahvalil vsem, ki kakorkoli pomagajo, da so lahko bogoslužja slovesna, ter izpostavil, da so bili tu vedno prisotni verniki, ki so se zatekali v to svetišče. Ker pa Bog zvestobo ljudi vedno nagradi, se za naprej ni bati. Ob koncu je domačinka Zdenka Glinšek predstavila še svoje spomine na dogodke, povezane z našo cerkvijo. Sledila je še zahvala s podelitvijo simbolnih daril nekdanjemu in sedanjemu župniku ter kaplanu. Ko so pevke ŽPZ Žene in dekleta dveh vasi odpele zadnje pesem, se je slavje iz praznično okrašene cerkve preselilo na s soncem obsijano dvorišče. Prijetno smo kramljali ob izvrstnih dobrotah naših gospodinj ter

Osrednja slovesnost v cerkvi sv. Marjete na Golem 31. 10. 2021

si z zanimanjem ogledali zasebno zbirko starih fotografij cerkve. Poleg doživetega praznovanja nas bo na 200. obletnico posvetitve spominjala tudi ob tej priložnosti na pokopališkem obzidju namešče-

na informativna tabla o cerkvi in ožji okolici, ki je od l. 1997 razglašena za kulturni in zgodovinski spomenik. Vsebinsko informativne table sta zasnovala Maja Zupančič in Janez Avsenik. Za njeno postavitvev

kot tudi novi kažipot ob glavni cesti na Golem se zahvaljujemo Občini Ig, ki je prisluhnila naši pobudi.

 Janez Škarja
 Amadej Bergles

Spomini Zdenke Glinšek na otroštvo pod varstvom sv. Marjete na Golem

Že kot mlada deklica sem rada hodila k maši s starima mamama, peš iz Škrilj, saj takrat pred šestdesetimi leti še ni bilo avtomobilov pri hišah. Moja draga mami in ati sta mene in mojo sestro vzgajala v globoki veri: bodi poštena, pridna, pomagaj sočloveku in ti bo dobro na zemlji ter ko pride poslednja ura, tudi v nebesih.

Davnega leta 1962 je bil na Igu župnik Anton Bergant, ki je hodil maševat na Golo, pozneje pa župnik Karel Erjavec iz Želimelj.

Imam zelo lepe spomine, ko smo peš hodili po stezi do vasi Klada in nato naprej v Želimlje k verouku. V tamkajšnji cerkvi sv. Vida smo prejeli prvo sveto obhajilo. Leta so hitro minevala in sledila je sveta birma, ki je bila v cerkvi svete Marjete na Golem 24. 9. 1967 in nam jo je podelil nadškof Jožef Pogacnik.

Prve veroučne napotke vere nam je vsadil v srce dr. Alojzij Slavko Snoj. Tudi nanj imam zelo lepe spomine. Potem so sledili: Stanislav Okorn, takratni predavatelj gimnazije

Želimlje, Janko Novak, Lojze Dobravc, Franci Drobnič, Stanislav Duh, Anton Košir, ki je bil tudi predavatelj zgodovine v Želimljem, Janez Ulaga, Ivan Turk, Ivan Zupan, Slavko Pajk, Rudi Borštnik, Jože Pungercar, Drago Gačnik, Janez Vodičar ter Egidij Dolinar z Iga.

Leta so tekla in so že moji otroci so začeli obiskovati verouk. V veri so jih vzgajali Blaž Cuderman, naš dragi Franci Drobnič ter študentje, ki so obiskovali tudi gimnazijo Želimlje: Rudi Tisel, Engelbert Osolnik (Berti), ki je maše po-

pestril s kitaro, Sandi Osolnik, Drago Senčur, sedanji župnik Želimelj, Marko Košnik, sedanji salezijanski inšpektor, Peter Končan, Peter Pučnik, Marjan Lamovšek, Klemen Balazič in še sem morda katerega izpustila.

Nato je prišel čas za Janeza Drnovška, našega dragega dolgoletnega gospoda. Ne smemo pozabiti tudi na našega dragega žal letos januarja preminulega Franca Drobniča. Gospod Franci, počivajte v miru, večkrat vas obiščem v Želimljem na grobu. Bilo je

➤ ŽIVLJENJE ŽUPNIJ

zelo lepo in imam lepe spomine na vse. Moji najlepši spomini so na Don Boskove duhovnike salezijance.

Zdaj pa smo veseli župnika Janeza Avsenika in kaplana Tadeja Ložarja, ki redno mašujeta na Golem in nas poglabljata v veri. Pred dobrima dvema letoma je pri nas maševal tudi takratni kaplan Simon Virant.

Hvala vam za vse, dobri Bog vam poplačaj na zemlji, in ko bo prišla poslednja ura, tudi v nebesih.

Zelo sem vesela in srečna, da sem tudi svoje otroke vzgajala v veri, poštenem duhu, spoštuj očeta in mater, da ti bo dobro na zemlji in v nebesih, ter da tudi oni enako vzgajajo svoje otroke, moje vnuke.

  Zdenka Glinšek

Praznik prvega sv. obhajila l. 1970 z duhovnikom dr. Alojzijem Slavkom Snojem

➤ DOBRO JE VEDETI

Klavžar - prikazen iz preteklosti?

Klavžar (*Geronticus eremita*) je na prvi pogled grda in strašljiva črno operjena ptica z dolgim in zakrivljenim rdečkastim kljunom ter razmršenim perjem na glavi. Marsikdo bi rekel, da je čisto takšna, kot da bi imela poveznjeno rdečo masko na obrazu. A bližnji pogled nam razkrije čudovito obarvano ptico, katere perje se sveti skorajda v vseh mavričnih barvah.

Pri nas je bil klavžar prvič po predvidoma več kot 350 letih opažen konec aprila 2006 na letališču v Postojni. Ugotovljeno je bilo, da so se na večdnevem počitku tam ustavile tri ptice iz reintrodukcijskega centra Konrad Lorenz v Avstriji. Tam se že od konca prejšnjega stoletja trudijo, da bi osnovali stabilno kolonijo prostoživečih klavžarjev. Prav od tod v Slovenijo v zadnjih letih priletijo posamezni osebk, ki smo jih lahko opazovali tudi na Ljubljanskem barju oziroma v njegovi bližnji okolici.

Prvič je klavžarja s slovenskim imenom poimenoval

Žiga Zois v rokopisu *Nomenclatura carniolica*, ki je nastal v 18. stoletju. V prvem razdelku rokopisa Tice na Suhim - *Aves terrestres* je zapisano tudi klavžarjevo ime, čeprav je v naših krajih izumrl že davno pred tem. Ptica je bila v preteklosti v Evropi preganjana zaradi svojega videza, saj so jo povezovali s čarovništvom, Conrad Gesner, ki je klavžarja v 16. stoletju prvi opisal, pa je zabeležil tudi to, da so mlade ptice lovili kot gurmansko delikateso. Hitremu izginotju klavžarjev iz Evrope naj bi botrovale tudi podnebne spremembe (krajša ledena doba med 16. in 18. stoletjem), saj so vodile k izgubi odprtih travnišč, ki jih je ustvaril in ohranjal človek s svojo dejavnostjo.

Večina prostoživečih klavžarjev (le okoli 400 osebkov) danes živi v Maroku, kjer jih najdemo v polpuščavah in stepah. Prehranjujejo se na skalnatih področjih, ki so v bližini reke ali potoka, njihova prehrana pa je raznovrstna - na meniju se znajdejo žuželke,

Klavžar na vrhu slemena gospodarskega poslopja na Igu, fotografiran 16. julija 2021

 Jana Bolha

pajki, črvi, manjše ptice, ribe in plazilci, včasih tudi mrhovina. So monogamna vrsta, kar pomeni, da imajo le enega partnerja v življenju. Spolno zrelost dosežejo pri 3-5 letih, letno pa se paru klavžarjev izvalijo 2-4 mladiči.

Klavžar v današnjem času ni neka čudna, redka prikazen, ki bi se je morali zaradi njegovega videza bati, temveč čudovita ptica, ki jo bomo morda

lahko vsaj z malo sreče vedno pogosteje srečevali tudi v naših krajih.

 Barbara Vidmar,
JZ Krajinski park
Ljubljansko barje

Pojasnilo k članku Prireditve v Petelinovih dolinah

V občinskem glasilu Mostiščar, št. 7, letnik LXVII (oktober 2021), str. 10, je med drugim omenjeno, da so po kapitulaciji Italije v Mokrcu partizani »vzpostavili partizansko bolnišnico, ki jo je žal še istega leta odkrila nemška vojska in pobila 30 ranjencev«. K temu bi rad dodal sledeče, ki je zapisano v mojih dveh knjigah (Iška, Iški vintgar, 2001, str. 77–78 in kratek zapis v Svet med Mačkvcem, Mokrcem in Iško – Krvava Peč z okolico, 2011, str. 98, 100).

Po odkritju 'Bercetove' bolnice v Iški, Krvavice, so parti-

zani uspešno evakuirali pred Italijani in domobranci vse ranjene. Sprva po že določenih skrivališčih v primeru napada oz. evakuacije, pozneje pa začasno na desni breg rečice Iške (Krogarjev gozd). Ob koncu oktobra, morda začetku novembra 1943 (nemška ofenziva!), so del ranjencev transportirali navzgor v Sive doline, Ivanji vrh, v globačo, kotanjo v gozdu, last Leskovca, Tomažvega z Iga. Tam so zgradili barako, v kateri je Berce zdravil devet ranjenih partizanov pa tudi nekaj domačinov iz okoliških vasi. To

je prišlo na uho Nemcem in so konec decembra 1943 ali za novo leto 1944 začeli iz Iške navzgor iskati bolnico, teren Sive doline oz. Mokrc – Petelinove doline. Ne bom navajal vsega, kar je zapisano v omenjenih knjigah. Skratka okoli 2. ali 3. januarja 1944 so Nemci odkrili lokacijo tretje, tj. zadnje bolnišnice 'po Krvavicah'. V baraki je bilo devet ranjenih partizanov, eden težko ranjen je ustrelil v prvega Nemca, ki je stopil v barako in se nato še sam ustrelil. Drugi ranjenec je menda prosil Nemce, da so ga ustrelili, ostalih sedem pa so

Nemci po požigu bolnice odpeljali v dolino. Niso jih tam postrelili, po nepreverjenih virih naj bi jih odpeljali v taborišče. O usodi omenjenih sedmih ranjencev nisem našel ob zbiranju gradiva za obe knjigi nobenih podatkov. Kaj vse se je dogajalo v času italijanske in nemške okupacije v teh predelih, verjetno ne bomo nikoli izvedeli, vedno pa se najde še kakšen podatek.

 Tomaž Kočar, Ljubljana

➤ ŠPORT

Šahovski klub Ig
je bil ustanovljen 18. novembra 2003 in
praznuje 18. rojstni dan.
Postal je torej polnoleten. Vse najboljše!

Vsem šahistom in vsem drugim
želimo obilo zdravja in sreče.

Življenje je kot šahovska igra,
spreminja se z vsako potezo.

Ostanimo zdravi.

Šahovski klub Ig
Klub s posluhom za mlade

25. jubilejni Volkswagnov ljubljanski maraton

V nedeljo je potekal v nekoliko okrnjeni obliki 25. Volkswagnov ljubljanski maraton. Letos na trasi ni bilo povabljenih vrhunskih afriških tekačev, ki so tekli vse od leta 1999. Kraljevski maraton pa je bil letos po letu 2014 speljan v dveh krogih po trasi polmaratona. Vsega skupaj nas je teklo 4400. Osrednja prireditve je potekala na Trgu republike s startom in ciljem na Kongresnem trgu.

Na startu so poskrbeli glasbeni ritmi nedeljskih tekačev Stroj-machine. Prvi tekači na 10 km so

začeli ob 8.55 in ob 9.15 polmaratonci ter maratonci. Vreme je bilo odlično in kmalu je posijalo toplo sonce, ki nas je grelo in spremljalo vse do cilja.

Vzdušje je bilo spet nepozabno, saj smo se srečevali z mnogo poznanimi obrazi. Polmaratona sva se ponovno in ponosno udeležili Branka in Vesna. Z nasmehom na obrazu sva še vedno v dobri kondiciji in brez krčev pritekli v cilj ter prejeli lepe medalje.

Se vidimo prihodnje leto!

 Vesna Novak

Po pretečenem polmaratonu.

▶ ZAHVALE

*Za dobroto tvojih rok,
ostala je beseda hvala,
ki v srcih bo ostala
in večno lep spomin na te.*

ZAHVALA

Ob zadnjem slovesu

LJUDMILE CIBER

Ob boleči izgubi drage mame, tašče, sestre, tete in babice se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sovaščanom in prijateljem za izrečeno sožalje. Hvala vsem za darovano cvetje, sveče, svete maše in darove v dober namen. Hvala župniku Janezu Avseniku za lepo opravljen pogrebni obred, dr. Štefančičevi in patronažnima sestrama Ingrid in Mateji. Iskrena hvala pogrebniemu zavodu Vrhovc za pomoč in pripravo na pogrebno slovesnost. Hvala tudi vsem, ki ste našo mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Mar prav zares odšel je tja, v neznano?
Kako je mogel, ko smo mi še tu ... ?
Nositi moramo vsak svojo rano molče,
da mu ne zmotimo miru.*
(Svetlana Makarovič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta, starega ata in brata

CIRILA MAVCA

(27. 3. 1944–24. 10. 2021)
po domače Čudnovega Cirila
iz Matene 35

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečene besede, stiske rok, podarjeno cvetje in sveče, ter vsem, ki ste ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvalo izrekamo tudi pogrebniemu zavodu Vrhovc za ureditev vežice in župniku za opravljen pogreb.

Vsi njegovi

*Dolgost življenja našega je kratka,
kaj znancev je zasula že lopata!
Odrpte noč in dan so groba vrata,
al dneva ne pove nobena pratka.*
(dr. France Prešeren)

ZAHVALA

Nepričakovano se je od nas za vedno poslovila

ANTONIJA CANKAR

z Iga
24. 6. 1939–19. 10. 2021

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem se iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče, darovane svete maše in darove za našo cerkev Sv. Martina.

Posebna zahvala vsem zaposlenim v DSO Ljubljana – Center, enota Poljane, kjer je Tončka bivala zadnja dva meseca, za vso njihovo skrb in lajšanje njenih tegob.

Vsem duhovnikom najlepša hvala za lepo opravljen pogrebni obred in za izrečene poslovilne besede.

Hvala tudi pogrebniemu podjetju Vrhovc, ki je poskrbelo za petje in izvedbo slovesa.

Sestra Mimi

*Srce je omagalo, tvoj dih je zastal.
Odšel si tiho, brez slovesa.
Izginil je tvoj glas,
ni več tvojega nasmeha,
za seboj pustil si le spomin,
ta nam bo za večno ostal.
Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Le srce in duša ve,
kako boli, ko več te ni ...*

V SLOVO

ŠTEF TEŽAK

(1962–2021)

Z bolečino v srcu ob izgubi smo se od našega dragega sina, moža, očija, dedija in tasta 27. 10. 2021 poslovili v njegovem domačem kraju na pokopališču pri Sv. Barbari.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste delili bolečino z nami, kot tudi za izrečena sožalja, tolažbo, darove in pomoč.

Vse se je zgodilo prehitro, zato nam je žal, da se nekateri niste mogli od njega posloviti. Hvala vsem, ki nam stojite ob strani.

Hvala tudi tistim, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Marija, sin Rok, hčerki Slađana in Blanka z družinama

Zahvala dobrotnikom

Ob pogrebu pokojne Tončke Cankar z Iga so svoj dar namenili za potrebe Župnijske karitas Ig: Slavko Župec z družino, Ljubljanska c. 78, Ig in Sabina Rautek, Ig. Najlepša hvala.

Zahvaljujemo se vsem dobrotnikom, ki pomagata lajšati stiske ljudem.

Najlepša hvala.

 Župnijska karitas Ig

Karitas Župnijska Karitas Ig
Troštova ulica 12, 1292 Ig

Uradne ure Karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun župnijske Karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski:

SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d. d.).

Gostišče Iški vintgar

Malice
Jedi na žlico

Tel.: 08 20 14 835
E-pošta: info@iskivintgar.si
Fb: Gostišče Iški vintgar

Iška 28, 1292 Ig

Odprto vsak dan
od 9.00 do 18.00

Nudimo vam širok izbor:

- nagrobne sveče
- dekorativne sveče
- dišične sveče
- krstne sveče
- poročne sveče
- adventne sveče

**10 %
popust**

do 31. 12. 2021
na vse izdelke,
razen na izdelke,
ki so že v akciji in
žalne pakete.

Petkovšek Vinko s.p.

01 428 04 95

040 60 30 25

OPC - IG, 1292 IG

www.petkovsek-sp.si

info@petkovsek-sp.si

Delovni čas
trgovine:
pon-pet
od 8. do 17. ure

PRIHAJA ČAS KOLIN

GOVEJA OKROGLA ČREVA:

40/43, 43/46

SVINJSKA TANKA ČREVA:

30/32, 32/34, 34/36, +40

RITNIKI 1,5 m

DANKE

GOVEJA RAVNA ZA SALAME

Φ 55-60

NOVO!!

ZAČIMBE: poper, česen, paprika, ...

UMETNI OVITKI ZA SALAME

Φ 50,55, Φ 60,65

OVitek d. o. o.

Telefon: 01/286-46-52

GSM: 041/656-100, 031/640-099

Zabrv 16, 1292 Ig

Prisotni smo vsak delovnik od 9. do 13. ure,

v času od 30. 10. 2021 do 29. 1. 2022

tudi ob sobotah med 9.00 in 10.00.

Za nakup nad 100 EUR
nudimo 5 % popust.

Vrtec Ig potrebuje pomoč upokojenca/-ke ali študenta/-ke za delo v kuhinji in pri čiščenju.

Večinoma gre za delo v popoldanskem času, plačilo 7 eur/uro bruto.

Kandidati naj se javijo Janu Brajerju

na tel.: 01/2802 337 ali

na elektronsko pošto opzhr@vrtec-ig.si.

 **POGREBNE STORITVE
VRHOVEC**
DRENOV GRIČ 128, VRHNIKA

☎ 01/755 14 37 ☎ 041 637 617
24 - URNA DOSEGLJIVOST ☎ 031 716 176

CELOTNA
ORGANIZACIJA IN
IZVEDBA
POGREBNIH
STORITEV -
VSE NA ENEM
MESTU

www.vrhovec.eu
info@vrhovec.eu

POGREBNE IN POKOPALIŠKE STORITVE
CVETLIČARSTVO

**POSREDNIŠTVO PRI PRODAJI LESA,
GREGOR CELARC S.P.
031/573-255**

ODKUP – SEČNJA – SPRAVILO

Nudimo vam odkup vseh vrst GLS tako listavcev kot iglavcev po konkurenčnih cenah in zagotovljenemu plačilu.
Prav tako nudimo tudi posek in spravilo lesa.

**ZOBNA AMBULANTA
PRENADENT**

**Draga 1, 1292 Ig
GSM: 040 934 000**

- estetsko zobozdravstvo,
- protetika,
- implantologija,
- otroško zobozdravstvo,
- brezbolečinsko lasersko zobozdravstvo,
- ustni higienik
- laserski dermatološki posegi

www.zobozdravstvo-prenadent.si

ZOBOZDRAVSTVO

DRUŽINSKO ZASEBNO ZOBOZDRAVSTVO NA ŠKOFLJICI

NUDIMO VSE STORITVE MODERNEGA ZOBOZDRAVSTVA IN SE HKRATI PRILAGAJAMO VAŠIM ŽELJAM IN POTREBAM.
DOBRODOŠLI STE VSI: OTROCI, ODRASLI IN STAROSTNIKI.
**PRIPRAVLJAMO POSEBNE PREVENTIVNE PAKETE.
POKLIČITE!**

CESTA OB BARJU 68
1291 ŠKOFLJICA
T: 031 272 398
E: INFO@DENTA.SI
WWW.DENTA.SI

Cvetličarna Grdadolnik

Gasilska ulica 10, Ig
gsm cvetličarne: 031/790-655

Delovni čas:
delavniki od 8. do 18.30 ure
sobota od 8. do 13. ure

V cvetličarni vam nudimo:

- ikebane, vence, žarne venčke, sveče ...
- zemljo in pesek za grobove
- poročne šopke

gsm vrtnarije: 041/694-244

Vabljeni tudi v Vrtnarijo Grdadolnik na Ižanski cesti 320!

➤ KRIŽANKA

				AVTOR MARKO BOKALIČ	STENICA, KI IMA IZLOČEK NEPRIJET. VONJA	PRIREDITEV ALI RAZSTAVA NA VSAKE TRI LETA	DANSKI JEZIKO-SLOVEC (RASMUS)	POKRIVALO GORENJSKE ŽENSKE NARODNE NOŠE	NAŠ FILMSKI REŽISER (BOŠTJAN)	VZKLIK	SPOKOJ, TIŠINA	ANGLEŠKI GOSPODARSKI TEDNIK	GRAFIČNA TEHNIKA, JEDKANICA			
				IŽANSKI KRAJ POD KRIMOM												
				BILA JE HUDA ? SEŠT ČRNIH NOG JE IMELA												
				ČRTNA UPODOBITEV ČESA								GENE-RACIJA				
				TRETJINA MESECA, DOBA DESETIH DNI									ENAKA SAMO-GLASNIKA			
				NARAVNI LOGARITEM					SREDSTVO ZA ŠIVANJE	NAPRE-ZANJE				NIKELJ		
				POKOJNI VIOLINIST BELTIŠKE BANDE KOCIPER						POJOČA TRAVNIŠKA ŽUŽELKA				POSLOVNA ENOTA		
				PRIPADNICA STARIH PLEMEN NA BALKANU STRONCIJ											STARO-GRŠKO PLEME	
													SIJAJ			
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	SPODNJI ROB STREHE	NESKRBNOST, BREZ-BRIŽNOST	ASTRONOMSKI POJAV													
			POLJSKO-NEMŠKA REKA	FR. MESTO DELOVANJA SVETNIKA NA SLIKI												
						VODNA PTICA	BODIČASTA AMERIŠKA BUČA									
							NAGONSKA ŽELJA									
DOLOČENA KOLIČINA, DELEŽ												GORATA POKRAJINA V ZAHODNI GRČIJI				
												"NAREDI" GA SVETNIK NA SLIKI				
MINI EVROPSKA DRŽAVA						JAHALNA PRIREDITEV V SINJU				PRETOČNI ELEMENT						
						ZLATENICA				PROVANSALSKI NAMAZ						
PTIČJI ORGAN, KRILO								HOMOSEK-SUALEC	STOŽČAST INDIJANSKI ŠOTOR							
									GL. MESTO NORVEŠKE							
BORŠTNIKOVA NAGRAJENKA ŠTERN																
ZNANSTVENI USLUŽBENEK V MUZEJU												INDIJ				
												PLATINI SORODNA PLEMENTITA KOVINA				
FORDOV MALI AVTO			ŽITNA BOLEZEN													
			NEOSVETL. OBMOČJE ZA ČIM			ODLOG PLAČILA										
						ZAŠČITA PRED COVIDOM										
ČLAN KVARTETA IL DIVO BÜHLER				NEMŠKO IME REKE ZILJE	PREKRIVALEC IZDELKOV Z LOŠČEM							KOKOŠ				
					ARKTIČNI SESALEC Z DOLGIMA OKLOMA							TELESNA POSTAVA				
ZIMSKA PADAVINA					VZROK ZA TO, DA NAS ZEBE				OKRASNI KAMEN							
									ROMARSKI KRAJ V PROVANSI							
TISOČ KILO-GRAMOV					RDEČA MRAVLJA, ROSICA					PREVLADUJOČA BARVA PRI KARTANJU						
					ZGOLJ											
NAPRAVA ZA OPAZOVANJE PERIODIČ. NIHANJA										KMEČKI VOZ BREZ STRANIC						
POLOŽAJ, STATUS												GRŠKI MITIČNI JUNAK, AJANT				

Pomoč: IKTERUS – medicinski izraz za zlatenico, TAPENADA – provanslaski namaz iz oliv, kaper, sardonov in olivnega olja

Spoštovani oglaševalci!

Ponujamo vam možnost zakupa križanke, ki jo lahko prilagodimo vaši dejavnosti.

Namesto klasičnega oglasa, se predstavite v križanki!

Za podrobnosti pišite na mostiscar@obcina-ig.si.